

Téma: Chceme čistý Kolín

Rozhovor s Ivanem Pokorným

Anketa: Sportování za nouzového stavu

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, nejprve se chci podělit o dobrou zprávu v kauze Sandberk. Nesouhlasili jsme s rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ohledně navržené rekultivace a po dlouhé době přišla z Ministerstva životního prostředí dobrá zpráva – rozhodnutí Středočeského kraje, které jsme my i dotčené spolky napadali, je ZRUŠENO! Negativní vliv na přírodu a zdroje pozemní vody hodláme v rámci všech možností maximálně eliminovat. Pevně věřím, že i společnost Kamenolomy přehodnotí svůj původní záměr a upraví ho, aby byl k lokalitě co nejšetrnější. Zájemci o vývoj této kauzy najdou podrobnosti na jiném místě tohoto čísla Zpravodaje, zde k tomu chci říci jen to, že mám z tohoto úspěchu velkou radost a poděkovat bych chtěl i rybářům za odvedenou práci a opravdu velkou aktivitu v kauze.

Stručně chci upozornit i na další velmi důležité téma – záměr společnosti Eurovia na „Modernizaci Emulzní a modifikační stanice“. Jinak řečeno asfaltovny, která leží v těsném sousedství areálu Borky. K tomuto záměru máme řadu výhrad. Nelíbí se nám plánované navýšení objemu výroby a emisí, které při ní vznikají, nechceme vysoké dopravní zatížení a kritizujeme také nepravdivé údaje, které městu Eurovia prezentovala. Využili jsme tedy všechny zákonné možnosti, vypracovali námítky a vyžadujeme pro posuzování vlivů na životní prostředí procesem tzv. velké EIA. Kauze, která „hýbe Kolínem“, se v tomto čísle Zpravodaje podrobně věnuje šéfredaktorka Hana Morová.

Pokud jde o stále vážnější situaci na koronavirové frontě, snažíme se maximálně spolupracovat na fungování očkovacího centra v kolínské nemocnici. Před svobodárnou v ulici U Nemocnice byla vyhrazena parkovací místa přímo pro klienty. Každý den zde pomáhají příslušníci městské policie, aby vše probíhalo co nejladnějším způsobem. Vše již běží, stěžejní nyní bude dostatečné množství vakcín, v tuto chvíli zejména pro seniory, kteří jsou v prioritní skupině. Pevně věřím, že situace se v dobré obrátí a za nějakou dobu započne konečně očekávaný návrat k normálnímu životu. Moc bych si to přál a slibuji, že v rámci možností se pro to budeme snažit dělat maximum.

Přeji vám krásné předjarní dny.

Michael Kašpar

Výběr z obsahu

- Odbor správy městského majetku** 4
Místostarostka Iveta Mikšíková představuje pracovníky
- Soutěž: Jiráskovo náměstí** 6
Informace ke spuštěné architektonické soutěži na Jiráskovo náměstí v Kolíně
- Krajina meandrá** 8
Zamyšlení architekta Davida Mateásky nad zodpovědností ke krajině ve městě
- Rozhovor s Ivanem Pokorným** 9
Vyzpovídali jsme majitele kavárny, bistra a prodejny Tradice
- Kolínská asfaltovna** 12
Jak se staví město i občané k plánovanému rozšíření výroby asfaltu?
- Očkování v Kolíně** 14
Ve fotoreportáži přibližujeme průběh očkování v očkovacím centru

Únorové radovánky. Více na str. 15

- Anketa** 16
Jak probíhají tréninky sportovců za nouzového stavu?
- O čem se mluví** 19
Sandberk žije, lidé bez domova
- Představujeme** 21
Alice Nicholson Somolíková o své životní cestě za hranice rodného Kolína
- Kam na výlet** 23
Znovuzrozená boží muka u Lošan
- Pan fotograf Josef Sudek** 24
Výročí narození kolínského rodáka

Na pár dní mrazivý a zasněžený Kolín zachytil na Kmochově ostrově Josef Čáslava

Odtah vozidel v Kolíně

Rada města Kolína schválila metodický pokyn k odtahování vozidel na městských pozemcích. Pro tento účel zřídila oficiální velkokapacitní odtahové parkoviště na Zálabí v ulici Na Přesypu. Za dokončený odtah bude účtován poplatek 2 500 Kč vč. DPH, za nedokončený (v případě řešení přestupku ještě na místě nakládky) 1 600 Kč. „Parkovné“ na odtahovém parkovišti bude činit 100 Kč na den. Město Kolín zatím využívá odtahové služby, ale do budoucna by chtělo mít vlastní odtahové vozidlo, které by bylo v majetku Městské policie Kolín.

Výměna průkazů pro MHD

V letošním roce chystá Okresní autobusová doprava Kolín výměnu průkazů pro MHD, tak, aby byly vizuálně sjednocené a řidiči je mohli pohledem snadno identifikovat. Doposud bylo možné používat např. i staré kartičky Arrivy či se prokazovat občanským průkazem u seniorů nad 70 let. Nové průkazy by měli mít všichni od 1. července tohoto roku. V příštím čísle Zpravodaje přineseme podrobný popis všech změn a co bude vše k výměně potřeba. Informační kancelář pro veškeré služby MHD sídlí u nádraží u bývalého stanoviště dálkových autobusů. Kontaktní telefon je 321 717 233.

Nepřehlédněte!

Zrestaurování Pernerovy hrobky

Rada města schválila návrh na nabytí vlastnického práva k Pernerově hrobce (jakožto opuštěné hrobky) do majetku města. Novogotická hrobka je dominantou centrálního hřbitova. Hrobka svým architektonickým provedením i úrovní uměleckořemeslné výzdoby představuje velmi hodnotné dílo spadající do období historizujících slohů konce 19. století. Hrobka patří mezi „opuštěné hrobky“, které nemají vlastníka ani nájemce. Chceme zachovat důstojnost a pietnost této hrobky a připravujeme restaurovatelský záměr na její citlivou a odbornou obnovu. V hrobce je pochován člen městského zastupitelstva a městské rady a bratr slavného stavitele železnic Václav Perner (* 2. 10. 1817 Bračovice u Čáslavi – † 4. 1. 1887 Kolín) a jeho žena Marie Pernerová.

Pamětní deska Václava Morávka

Dům v Luční ulici č. 28 byl rodným domem brigádního generála Václava Morávka. Dnes je jeho majitelem Jaroslav Balvín. Díky jeho vstřícnosti a nápadu Antonína Příbyla jsme na dobré cestě ozdobit dům pamětní deskou. Starosta města Michael Kašpar a architekt David Mateáško oslovili s touto myšlenkou kolínského sochaře Jaroslava Hylase žijícího na zálabské skále a věci se daly do pohybu. Pevně věříme, že Zálabí již příští rok bude mít na svého slavného rodáka důstojnou vzpomínku umístěnou na fasádě jeho rodného domu, právě v roce výročí osmdesáti let od jeho smrti, a z rukou výjimečného kolínského umělce.

Významná jubilea

V roce 2020 mělo významné jubileum 888 jubilantů, z toho členky Komise pro občanské záležitosti došly k 839 jubilantům. V obřadní síni proběhly tři obnovy svatebních slibů, dvě obnovy svatebních slibů mimo obřadní síň – v místě konání oslavy. Na vítání občánků jsme pozvali 130 dětí. Více nebylo možné kvůli vládním omezením.

Foto: Roman Šulc

Pernerova hrobka na kolínském hřbitově z roku 1887 je vystavěna v podobě pseudogotického gloriolu s sloupy z černé žuly. Klenbu baldachýnu zdobí medailony zemských patronů a nad sarkofágem je alegorie truchlící ženy. Kvalitou provedení poukazuje pomník na autorství Josefa Mockera a Ludvíka Láblera. Město se nyní chystá hrobku zrestaurovat.

Místní poplatek ze psů

Upozorňujeme občany města Kolína, kteří vlastní psa, že s nastávajícím novým rokem je potřeba uhradit poplatek za psa za rok 2021. Poplatek je splatný do 31. 3. 2021. Upřednostněte, prosím, platbu převodem na účet 3661752/0800 či přes Portál občana. Každému majiteli psa byl přidělen variabilní symbol, pod kterým je platbu možné provést. V případě, že váš variabilní symbol neznáte, bude vám sdělen na e-mailu: jana.miskovska@mukolin.cz nebo na telefonním čísle 321 748 247.

Svatby v roce 2020

V roce 2020 bylo v obřadní síni v Kolíně uskutečněno 98 svateb, další 41 se konalo mimo kolínskou radnici, celkem tedy 139 svatebních obřadů. Pro porovnání, v roce 2019 jich bylo 213. Zrušeno bylo 45 svateb, většina se jich přesunula do roku 2021 do letních měsíců. Oblíbenými obřadními místy je Vigvam Němčice, Villa Romantica v Kolíně či statek ve Starém Kolíně. Loňské svatby byly od předchozích jiné nejen v omezeném počtu svatebčanů, ale třeba i tím, že oddávající a matrikářky při obřadu musely být v rouškách nebo ochranných štítech. Ztráty z příjmů ze svatebních obřadů nemá město žádné, neboť za obřady na kolínském hřbitově se neplatí žádný správní poplatek.

Roční poplatek za komunální odpad

Opět uběhl rok a je tu povinnost zaplatit místní poplatek za „nakládání s odpady“. Poplatek zůstává pro rok 2021 ve stejné výši jako v roce 2020, tj. 696 Kč a je splatný do 31. 5. 2021. V letošním roce již neobdržíte složenkou, variabilní symbol vám zůstává stejný jako

v roce loňském. Pokud jste si jej v minulém roce neuložili, sdělí vám jej na telefonním čísle 321 400 757, na e-mailu: martina.jaresova@mukolin.cz, alena.brantova@mukolin.cz nebo v kanceláři odpadového hospodářství v budově CEROP v areálu Kolínského zámku. Prosíme o upřednostnění platby převodem na účet 3662042/0800 či přes Portál občana.

Pokud jste poplatníkem, který má nárok na osvobození, je potřeba o osvobození požádat a doložit důvody pro osvobození. O osvobození lze požádat pouze ve lhůtě do 15 dnů od skutečnosti zakládající nárok na osvobození, nejpozději do konce splatnosti poplatku, tj. do 31. 05. 2021. Po této době nárok na osvobození zaniká.

Upozorňujeme, že někteří občané nemají ještě uhrazený poplatek za rok 2020. Učinit tak neprodleně, neboť se nezaplacením vystavujete nepřijemnostem spojeným s exekucí vymáháním.

PŘEDSTAVUJEME ODBOR SPRÁVY MĚSTSKÉHO MAJETKU

Milí Koliňáci, v tomto čísle bych vám ráda představila práci Odboru správy městského majetku pod vedením Ing. Jana Kokeše. On a jeho

tým mají na bedrech agendu správy úklidu v našich ulicích, odpadové hospodářství, prodej pozemků, průmyslovou zónu, městský mobiliář, dětská hřiště či organizaci trhů.

Začneme průmyslovou zónou v Ovčárech. Agendu prodeje a nákupu pozemků administruje již několik let Klára Vokřálová. Pro město se jedná o velmi důležitou agendu, pravidelně a velmi podrobně ji konzultujeme společně s vedoucím odboru Janem Kokešem. V loňském roce jsme uskutečnili celou řadu jednání s potencionálními investory. Velmi pečlivě vybíráme a zvažujeme, který z prezentovaných záměrů by mohl být pro průmyslovou zónu přínosný, obohacující, aniž by negativně ovlivnil dopravní zatížení, ekologickou stabilitu či vytvořil jiná nežádoucí a související rizika při volbě nového investora. Příkladem zdařilé transakce je vybudované obchodní centrum, které otevřelo v prosinci. Pozemky jsme prodali také kolínské firmě J. M. KAPA, která se zabývá zpracováním plechových dílů s nejrůznějším uplatněním a velkou diverzifikací výrobků, a dalším novým partnerem byla společnost XANTA, která se bude zaměřovat na výrobu a prodej sanitárního vybavení.

Údržba laviček, košů či hřišť

Další agendou odboru je odpadové hospodářství, které spravuje paní Kateřina Klérová. Je tomu přes rok, kdy město Kolín postupuje

Jan Kokeš začínal na úřadě jako investiční referent. Svými schopnostmi se vypracoval až do současné pozice vedoucího Odboru správy městského majetku. Při zaměstnání rovněž dokázal vystudovat inženýrský obor regionální environmentální správa na České zemědělské univerzitě v Praze.

v oblasti odpadového hospodářství v souladu s obecně závaznými vyhláškami č. 4/2019, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, ač.5/2019, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Kateřina Klérová a její kolegyně Markéta Divišová mají na starosti také městský mobiliář. Velmi důsledně se ho snaží kontrolovat a postupnými kroky obnovovat. Jsou to hlavně lavičky, koše, stojany se sáčky na psí exkrementy či zpevněné plochy pod kontejnerovými stánky. V Kolíně se nachází přes padesát dětských hřišť různých dispozic, s různými herními prvky. I o jejich správu, údržbu či o nové prvky se stará Kateřina Klérová. Stejně tak o pravidelnou údržbu bosé stezky na Zálábí.

Zábory a trhy

Další činností je správa místního poplatku za užívání veřejného prostranství. Tato agenda je plně v kompetenci Radky Šturmové. Každý občan musí při záboru veřejného prostranství splnit ohlašovací povinnost, vyplnit a odevzdat formulář. Kdykoliv se na náměstí koná velký trh, Radku Šturmovou tam potkáte. Má totiž jejich organizaci na starosti. Trhy jsou pořádaný v souladu s tržním řádem.

Ve spolupráci se společností AVE Kolín s.r.o. zajišťujeme rovněž provoz a údržbu veřejného osvětlení. Administrativně a fyzicky se podílíme na blokovém čištění ulic. Na tuto službu je veřejnou soutěží vybrána odtahová společnost. V momentě odtahu musí město Kolín zaplatit soutěží specifikovanou částku dle provedeného úkonu a až posléze ji město

Jan Kokeš pravidelně konzultuje zásadní záležitosti odboru s místostarostkou Ivetou Mikšíkovou. Na snímku vpravo je se svou kolegyní Klárou Vokřálovou, která má na starosti veškeré prodeje, výkupy a směny pozemků v průmyslové zóně.

Odbor správy městského majetku. Zleva: Jitka Vacková, Markéta Drahotová, Kateřina Klérová, Radka Šturmová, Jiřina Morcová, Markéta Divišová, Karel Chudoba a Jana Krügerová.

přefakturuje na konkrétního provozovatele vozidla, který nerespektoval termín provedení blokového čištění. Věřte, že i pro kolegyni Markétu Divišovou, která má tuto agendu na starosti, to není v žádném případě příjemná disciplína. Vždy je snaha, aby v ideálním případě nedošlo k žádnému odtahu. Pro tuto snovou myšlenku je zavedeno hned několik opatření. Každoročně je přehled blokového čištění umístěn na úřední desce města Kolína, tento přehled je k dispozici i v aplikaci Kolín v mobilu, kde si můžete nastavit notifikaci s připomenutím blokového čištění konaného právě ve vaší ulici. Samotný začátek odtahu je až od 8 hod., abychom umožnili přesun vozidla.

V případě, že řešíte napojení inženýrských sítí pro své nemovitosti, developerské

projekty či průmyslové provozy, obraťte se na kolegyně Janu Krügerovou nebo Markétu Drahotovou. Po obdržení žádosti prověrujeme samotný návrh trasy, možnosti napojení, a pokud je vše v pořádku, je žádost projednávána v Radě města Kolína. V první fázi se uzavírá smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene. Tato smlouva je nezbytná pro získání povolení od stavebního úřadu. Následuje realizace stavby, skutečné zaměření – vypracování geometrického plánu – a podle skutečné délky je uzavřena smlouva konečná, a to s kolegyní Jitkou Vackovou.

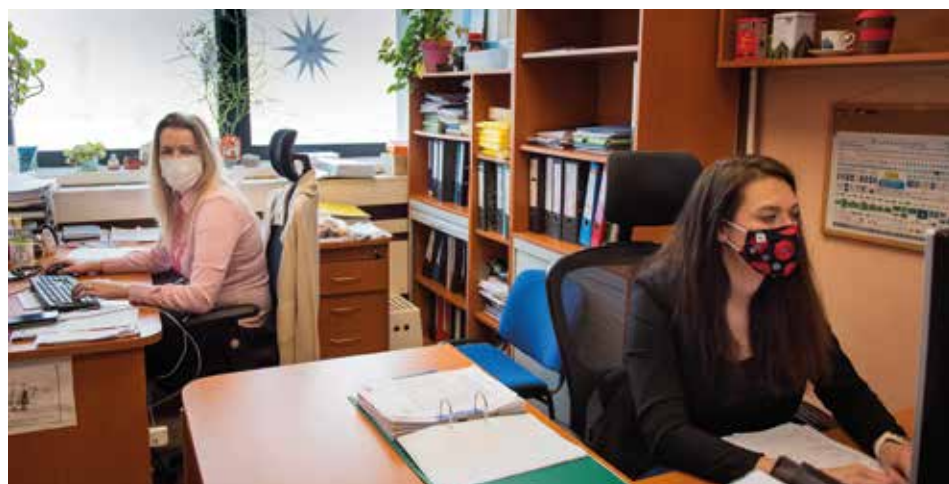
Stanoviska ke stavebním záměrům

Odbor zastupuje město Kolín při vydávání stanovisek ke všem stavebním záměrům

ve městě. Tuto činnost spravuje a zajišťuje Karel Chudoba. Užitečné šablony naleznete na webových stránkách města. Jde o jakékoliv stavební úpravy, jelikož město je účastníkem řízení a vyjadřuje se z pozice vlastníka sousedního pozemku. Odbor předkládá Radě města Kolína dále k posouzení například umístění stavby v případě realizace zateplovacího systému nemovitosti s přesahem nad městský pozemek. V případě developerských projektů je řešena žádoucí podoba veřejného prostranství, která je konzultována s městským architektem Davidem Mateáskem. Město Kolín se snaží dopředu nastavit požadovaný stav a zároveň si klade jasné podmínky pro případné převzetí nově vzniklých nemovitostí vč. staveb do majetku města. Za tímto účelem se uzavírá plánovací smlouva s možností přesně specifikovat majetek určený k převzetí.

Každodenní činností odboru jsou samozřejmě nejrůznější žádosti občanů o majetkoprávní vypořádání. Tuto agendu zajišťují Klára Vokřálová, Jiřina Morcová, Jitka Vacková, Mgr. Markéta Drahotová, Jana Krügerová a jsou tu pro vás. Veškeré podněty proto řešte i nadále přímo s referenty odboru. Naším společným zájmem je především pořádek na veřejném prostranství a co nejrychlejší odstranění závad nejrůznějšího charakteru na dopravní či technické infrastruktuře města, kterou Odbor městského majetku spravuje.

*Iveta Mikšíková
a tým Odboru správy městského majetku*

Pro Kateřinu Klérovou (vlevo) a Markétu Divišovou je na denním pořádku řešit rozbité koše, lavičky, špatně parkující auta znemožňující čištění ulic či neustále vytrhané zásobníky se sáčky na psí exkrementy.

SOUTĚŽ NA JIRÁSKOVO NÁMĚSTÍ JE SPUŠTĚNA

Město Kolín vyhlásilo v těchto dnech otevřenou jednofázovou projektovou architektonicko-urbanistickou soutěž o návrh pod názvem „JIRÁSKOVO NÁMĚSTÍ V KOLÍNĚ“.

Soutěžní podmínky schválila Rada města Kolína 8. února 2021, rovněž Česká komora architektů vydala k podmínkám potvrzení o regulérnosti soutěže. Soutěž byla oznámena a zveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek. Soutěžní podmínky jsou také zveřejněny na profilu zadavatele, na webu města v sekci Podnikatel / Veřejné zakázky.

O připravované soutěži jsme hovořili ve Zpravodaji několikrát, architekt města David Mateáško zpracovával rovněž anketu obyvatel. Pro připomenutí uvádíme, že soutěžní návrhy by měly primárně řešit urbanistický a architektonický návrh prostoru Jiráskova náměstí v územním rozsahu označeném jako „Řešené území – jádrové“ a ideově řešit návaznosti na okolní veřejné prostory Jiráskova náměstí označené v podkladech soutěžních podmínek jako „Řešené území – okolí“.

Soutěžní návrh bude sloužit jako podklad a vize postupné přeměny Jiráskova náměstí. Město Kolín, vědomo si důležitosti tohoto veřejného prostoru, bude na základě výsledků soutěže hledat cestu postupné realizace revitalizace v etapách. Za tím účelem bude vítězi soutěže zadána architektonicko-urbanistická studie.

Do kdy odevzdat návrhy?

Termín pro odevzdání soutěžních návrhů je do 3. května 2021 do 15 hodin. Soutěžní návrhy budou přijímány prostřednictvím elek-

foto: archiv město Kolín

Jak se změní současná podoba Jiráskova náměstí? To ukáže právě vypsána architektonická soutěž.

tronického nástroje E-ZAK. Pouze část návrhů – grafickou část „Panely“ – budou účastníci podávat fyzicky v listinné podobě na podatelnu MěÚ. Hodnotící zasedání poroty je stanoveno v termínu mezi 17. a 28. květnem 2021.

Hodnotící porota

V porotě soutěže usednou tito odborní zástupci z oblasti architektury (nezávislá část): Ing. arch. Oldřich Hájek, Ing. arch. MgA. Martin Rusina, Ing. arch. Zdeněk Trefil a Ing. arch. Jakub Našinec. Závislými členy poroty z řad města to budou: Ing. arch. MgA. David Mateáško, architekt města, Ing. Miroslav Káninský, vedoucí Odboru investic, a Mgr. Iveta Mikšíková, první místostarostka. Porota

dále přizvala odborníky, a to: por. Ing. Tomáše Bartáka, komunikačního inženýra Dopravního inspektorátu PČR Kolín, a Ing. Jarmilu Hružovou, zahradní architektu města Kolína.

Soutěžní podmínky řeší i ceny v soutěži. První cena se stanovuje ve výši 190 tisíc korun, druhá ve výši 130 tisíc korun a třetí cena ve výši 70 tisíc korun.

Jak dokazuje fotografie pořízená z výšky, současný prostor náměstí skutečně nepřipomíná. Věříme, že soutěžní návrhy přinesou kvalitní nápady a myšlenky, které bude město následně v etapách realizovat, aby se jednou Jiráskovo náměstí stalo skutečným náměstím a žijícím srdcem Zálabí.

red.

SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ 2021

Letos se v České republice koná sčítání lidu, domů a bytů. Sčítání začíná 27. března 2021.

Podle zákona č. 332/2020 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021, v platném znění bude na celém území České republiky přistoupeno ke sčítání lidu, domů a bytů. Rozhodným okamžikem sčítání je půlnoc z pátku 26. března 2021 na sobotu 27. března 2021. Fyzická osoba podléhající sčítání je povinna poskytnout zákonem požadované údaje. Sčítání je primárně navrženo jako online, tedy bez nutnosti kontaktu s dalšími osobami.

Od 27. 3. do 9. 4. 2021 má každý možnost sečíst se online prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci.

Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 17. 4. do 11. 5. 2021 vyplnit a odevzdat listinný formulář. Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři. Vzhledem k současné epidemické situaci nebudou sčítací komisaři pomáhat s vyplňováním formulářů. V případě potřeby se však můžete obrátit na infolinku 840 30 40 50. Vyplněné formuláře bude možné odeslat zdarma v předtištěné obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo odevzdat na cca 800 kontaktních místech České pošty (vybrané pobočky).

Podrobnější informace naleznete na webu www.scitani.cz.

Český statistický úřad žádá všechny občany, aby odpovědným vyplněním sčítacích formulářů přispěli k úspěšnému provedení sčítání.

red.

O DLUHU KOLÍNA PŘÍŠTĚ A JINAK

Vážení čtenáři, toto místo patří standardně názorovým příspěvkům kolínských zastupitelů. Zájem o něj projevují především opoziční zastupitelé. Tento měsíc je tomu ale jinak a níže vysvětlujeme proč.

Nedávno jsme do této rubriky opět dostali příspěvek od pana Martina Hermana, zastupitele města. Příspěvek má název Otázky kolem kolínského dluhu a pan Herman v úvodu klade vážné otázky: Bylo potřeba půjčovat si tolik? Nechal nás stát opravdu ve štychu? Proběhlo vše podle zákona?

Na uvedené otázky nedává pan Herman jasnou odpověď. Soudí ovšem, že jednání tehdejšího vedení města před sedmnácti lety „mohlo být“ nezákonné. Jaký zákon měl být porušen a kdo ho měl porušit, pan Herman přímo neuvádí, jen naznačuje. Vyhnul se tak

pravděpodobnému podání trestního oznámení pro pomluvu, ale na druhé straně tím svůj dopis odsoudil k cestě do redakčního koše.

Podle názoru redakce Zpravodaje i redakční rady je příspěvek v rozporu s pravidly pro jejich uveřejňování – zájemci je najdou na webu města v prostoru věnovaném Zpravodaji. Nebudeme ho proto tisknout. A do budoucna bychom chtěli předeslat, že nebudeme tisknout ani další, pokud budou jemu podobné. Zpravodaj nemá v úmyslu někoho cenzurovat a bude zveřejňovat i názory kritické. Musí však jít o věcná a konkrétní tvrzení, která lze ověřit, případně uvést na pravou míru, jak nám ukládá povinnost dbát na objektivitu obsahu. Mlhavé domněnky, neurčitá a fakty nepodložená obvinění si pozornost čtenářů nezaslouží. Ve Zpravodaji placeném

z jejich daní nemají co dělat.

S dluhem Kolína je to jiné – ten si samozřejmě pozornost zaslouží. Svou velikostí totiž neměl mezi ostatními okresními městy obdobu a pro rozvoj byl těžkým břemenem. Pozornost zaslouží i otázky pana Hermana na příčinu a okolnosti jeho vzniku. Téma, které chtěl otevřít, nehodláme zamést pod koberec a v příštím čísle se mu budeme věnovat. Konkrétní názory a tvrzení z jeho příspěvku – oprostěné od osobních útoků – přitom rozhodně nevynecháme, budeme je věrně tlumočit a citovat. Dáme ovšem na stejném místě prostor i jiným lidem, oslovíme ty, kteří vedli město v roce 2004. Na rozdíl od pana Hermana „byli u toho“ a vědí víc. Sami jsme zvědaví, jak to dopadne.

red.

POMÁHAT JE PLUS

Čeština umožňuje pojmenovat dva typy zadlužení – první typ ještě ujde, ten druhý už je vážný – buď máte totiž dluhů až po krk, nebo se v nich přímo topíte. V dluhové poradně dokážeme pomoci s řešením obou typů. Umíme poradit s exekucemi, jak se vyznat v úředních listinách nebo se zorientovat v zákonných možnostech. Pomáháme také s oddlužením. Život s dluhy není lehký, proto se snažíme o realistický náhled na věc, zároveň dokážeme klientku nebo klienta těžkou situací provést a o problémech mluvit bez předsudků. Služby poskytujeme bezplatně u nás na pracovišti Na Pustině 1068 v Kolíně. Domlouváme se ale vždy předem. Nebojte se mluvit o dluzích a přijďte je s námi řešit.

Prostor plus, o.p.s., působí v regionu už osmnáct let – za tu dobu využilo pomoci našich

pracovníků bezmála 40 000 lidí. Aktuálně nabízáme podporu rodinám i jednotlivcům v tíživých situacích, potravinovou pomoc, porozumění teenagerům, pomáháme začlenit nejmladší děti do předškolního i školního vzdělávání a věnujeme se lidem, kteří se potýkají se závislostí, i těm, kteří ji už překonali. Spouštíme nové webové stránky, věříme, že jsou přehlednější a snadno tam naleznete, co potřebujete vy nebo vaši blízcí.

Kontakt:

Odborné sociální poradenství dluhové Prostor plus, o.p.s.
Na Pustině 1068, Kolín II 280 02
+420 774 650 033, +420 774 650 098
osp@prostor-plus.cz

Foto: archiv Prostor plus

ZAMYŠLENÍ...

Za chvíli to bude rok, co žijeme v režimu, na který si stále nemůžeme a ani nechceme zvyknout jako na nový normál. Setkáváme se a nakupujeme online, na ulici na sebe pokřikujeme ze vzdálenosti několika metrů, kávy a obědy si nosíme z okének domů, kde trávíme většinu svého času. V našem případě v bytě se dvěma pubertáky a předškolákem, což bývá intenzivní, někdy bych rekla až napínavé. Postupně jsme během roku malovali, stěhovali nábytek, sázeli rostliny... Pravda, neupekli jsme ani jeden chleba. Ale cítíme, že počet ambiciózních projektů, které bychom ještě mohli uskutečnit, se limitně blíží nule. Co dál?

„Drahý, pojedme někam,“ pronesla jsem nedávno okolo 17:30 směrem ke svému muži. Vytřeštil zrak: „Kam? Jak? Teď, když je

venku minus deset?“ „Já nevím. Ale pojedme. Já dneska potřebuju někam jet.“ Můj milý je muž činu. V naší rodině je to on, koho napadají různé neobvyklé věci, které i realizuje. Již v 17:38 jsem zahlédla jiskru v jeho oku: „Jedem.“ Děti se účastnit nechtěly, tak jsme je zásobili jídlem a pohádkou. Našli jsme auto pod hromadou sněhu a vyrazili jsme.

„Nejdřív jedeme do Zoo. Bude to super, uvidíš.“ A měl pravdu. Zastavili jsme u Super-Zoo, rozněžnili se nad akváry s rybičkami a koupili červy pro domácího mazlíčka. „Když už jsme byli v zoo, chce to ještě výlet na hrad.“ Nasedli jsme tedy znovu do auta a vyjeli do Nebovid. Prohlídka tvrze nám nezabrala moc času, ono v mrazu se člověk kochá rychleji než jindy. Rychle zpět do auta. „Ještě tu mám zá-

žitkovou gastronomii,“ řekl můj milý a popovezl mě několik metrů k nebovidské pekárně. Kromě mého oblíbeného cibulového chleba měli i vynikající štrúdl. Pak už jsme to otočili domů. „Zoo, hrad, večere a ještě v klidu stihneme večerní zprávy,“ pochvaloval si můj muž.

V Bibli se píše, že „když se naplní touha, je sladko v duši“. V krizích, které trvají dlouho, je někdy snadné zapomenout na svoje duševní zdraví. Budme na sebe hodní. Dopřejme si čas od času splnění nějaké touhy, i když to je poněkud absurdní. V této absurdní době se to smí.

Ida Pencová,
pastor Apoštolské církve alias Církve Kolín,
www.cirkevkolin.cz

KRAJINA MEANDRŮ

Architektura a města jsou součástí krajiny, která určovala místa vzniku sídel a staveb. Vztah ke krajině se měnil. Někdy šlo o vzájemný souboj jako v dobách středověkého osídlování, kdy se žďářily lesy a mýtily paseky, kdy se ve velkém kácelo a kdy se razantním způsobem měnil charakter střeoevropské krajiny. Někdy šlo o snahu o harmonické propojení kulturních prvků člověkem vytvořených a přírodního rámce, který je obklopoval. Taková byla např. doba barokní se svými alejemi, kapličkami, kostely, kláštery. Dobrý příklad lze nalézt i v době nedávné v oceňované stavbě vysílače na Ještědu.

Jaký je vztah ke krajině dnes?

Mám pocit, že vnímání kulturního rozměru krajiny je po průmyslových změnách 19. století a společenských a technologických změnách 20. století stále více „užitkové“. Výrazná změna zbytků kulturní vrstvy krajiny proběhla v padesátých letech minulého století ve jménu socialistického pokroku. Tehdy se scelovaly jednotlivé polnosti, rušily remízky a malé plochy lesíků a vznikaly velké lány pro

jednotné zemědělské hospodaření. Z krajiny zmizelo množství staletých cest, které propojovaly vesnice a města. Uvolněné pohraničí zapomnělo na horské zemědělství a stalo se plochou pro školky smrků, které jsou pak ve svém dětství, zhruba po sto letech, vytěženy na surovinu.

Krajina má však podstatný kulturní a civilizací rozměr, který udával a udává rámec naší existence a konání. Stále více z nás se nyní uchyluje k procházkám do krajiny a cestám za poznáním do míst, která máme mnohdy téměř pod nosem. Pobyt v krajině je pro člověka přirozený a uvolňující. Stále více si uvědomujeme, že to potřebujeme.

Kolín je městem na řece Labi. I řeky se změnily. Když se řeka narovná, proteče rychleji a má větší údernou sílu. Pak může třeba vznikat energie. Potíž je však v tom, že proud redukuje život. Vydrží v něm jen jedinci schopní rychlému proudy odolávat. Do té doby, než se unaví. Pak je proud semele. Vyžaduje to také příliš se neohlížet. Trochu to něco připomíná, že?

Od jisté doby mne více zajímají řeky s meandry. Nabízejí místa možného zpomalení. Můžete se i otočit, zamyslet se a vybrat si další směřování. Řeky meandrovité jsou

plně bohatství života ve všech jeho formách a projevech. Proto mě jako architekta města také dráždí nápady různých společností např. na zavážení Sandberku zeminou pod hlavičkou rekultivace. Je cenné, že v takových případech funguje synergie města a spolků, které tak necitlivý a nebezpečný záměr odhalí a vyvinou úsilí v boji proti jeho realizaci. Malý námět podobným společenstvem. Máme v Kolíně projekt na Stromovou kapli na kopci Vinice. Budeme potřebovat zeminu. Nekontaminovanou zeminu. Tentokrát pro bohubilý účel.

Styk města s krajinou je velmi důležitý. Je dobré, když dochází k určitému prolínání. Proto i záměry rozšiřování průmyslové výroby, která může fatálně ovlivnit své okolí a možnosti využití veřejných ploch zeleně, je nutné promýšlet důkladně.

Krajina nám byla vždy dobrou společnicí a může být i nadále, pokud se ji pokusíme vnímat. Ukrývá v sobě staleté zkušenosti. Neumí nám je sdělit slovy, ale ukazuje nám je fyzicky. Krajinu jsme zdědili po předcích. Zajímat se o ni, chránit ji a snažit se ji uchovat v určité kvalitě pro generace příští je jedním z našich úkolů.

*David Mateáško
architekt města Kolína*

Zbytky původních meandrů Labe v okolí Kolína mají tajemnou atmosféru lužního světa

KAVÁRNÍK JEZDÍ NA MUSTANGU

Ivan Pokorný (59) patří mezi zkušené kolínské podnikatele. Pod obchodní značkou Tradice 1894 provozují s manželkou Hermínou výjimečnou prodejnu skla a porcelánu, denní bistro a ve dvoře domu stylovou kavárnu. Vše padesát metrů od Karlova náměstí, v jednom vizuálně sladěném celku.

Prodejna získala roku 2009 první místo v celostátní soutěži Prodejna roku, kavárna byla prvním a dlouhou dobu i jediným kolínským podnikem, který se objevil v populární Gastronomii Lukáše Hejlíka. Své hosty zve Ivan Pokorný do kavárny často i na koncerty různých žánrů. U kolínské veřejnosti se zapsal také tím, že uspořádal na náměstí sraz amerických vozů Ford Mustang.

Jsi rozený podnikatel?

Musím to mít v genech po předcích. Jsem narozený ve znamení Štíra a asi mě to docela vystihuje. Štíři mají nezlomnou vůli a vytrvalost, což jsou pro podnikatele dobré předpoklady. Jsem i živý a soutěživý, nespokojím se s průměrem. Dospíval jsem ovšem v době, kdy soukromé podnikání neexistovalo. Na střední i na univerzitě jsem docela úspěšně závodil v běhu na lyžích a to mě po pedagogické fakultě dovedlo k práci tělocvikáře.

Jak dlouho jsi ve školství zůstal?

Tělocvik jsem učil šest let, rok na základce ve

Svojsčicích, dva na sportovní škole, poslední tři roky na Střední zdravotnické škole v Kolíně. Už je to třicet let, ale se spoustou žáků a studentů se dodnes zdravíme.

Jaké byly tvé podnikatelské začátky?

Do byznysu mě brzy po revoluci nasměroval Miloš Tázler, český zástupce firmy Milford Tea. Kromě voňavých čajů jsem začal prodávat i další doplňkový sortiment pro lékárny. Musím se pochlubit, že první dětské obrázkové náplasti se v Čechách objevily mou zásluhou. To už ale bylo ve firmě Beiersdorf. Má kariéra obchodníka v korporátu pak vyvrcholila v americkém zdravotnickém gigantu Johnson & Johnson, pro který jsem pracoval na různých pozicích šestnáct let. Ctižádost a přátelské vztahy se zákazníky mi několikrát pomohly k umístění mezi nejlepšími obchodníky Evropy a mémi bonusy se staly i cesty do USA, Austrálie či na Bahamy. Díky své práci jsem poznal i zákulisí nemocnic, býval jsem přítomen při operacích, poznal jsem profesora Jana Pirka a další skvělé lékaře.

Nebylo pro tebe zdravotnictví příliš vzdálenou mlhovou?

Nebylo. Při studiu na vysoké jsme byli školeni jako zdravotníci, v tom oboru jsem rok působil na vojně. Navíc to máme v rodině. Manželka byla porodní asistentkou, švagr je lékařem.

Co ti otevřelo dveře do světa?

Na začátku to byl kamarád Roman Drahokoupil. Se svými rodiči emigroval začátkem 80. let do Kanady. V té době jsme – i přes nevoli totalitních orgánů – byli ve stálém kontaktu. Posílali jsme si na kazetách zvukové dopisy, a tak jsem věděl, co letí na hitparádách ve světě. Na začátku devadesátých let jsem díky němu mohl strávit v Kanadě dva měsíce. Tu obrovskou zemi jsem si zamiloval. Viděl jsem tehdy největší obchodní dům světa – West Edmonton Mall, nekonečnou divokou přírodu, zažil lyžování ve Skalisticích horách i cestování na Vancouver Island. Dnes Češi cestují po celém světě, ale na jaře 1991 to pro mě byla mimořádná a inspirativní zkušenost. Bez toho by se můj život ubíral asi úplně jiným směrem.

Ivan Pokorný před svým rodinným obchodem – prodejnou skla a porcelánu. Průjezdem – nyní zavřeným kvůli vládním opatřením – se vchází do nejoblíbenější kolínské kavárny Tradice. Po úspěchu s kavárnou otevřeli majitelé také denní bistro (v pravé části fotografie). To je za normálního režimu příjemným místem na snídaně nebo tu můžete dobře poobědvát, v létě i na příjemné zahrádce přímo v Kourimské ulici. Teď fungují přes výdejní okénko.

Zjistil jsem, že je možné nespokojit se s šedí a zanedbaností.

Šed a zanedbanost. Co tím myslíš?

Cítím, že v lidech dosud zůstal bolševik, že jsme stále poznamenáni životem v totalitě a bohužel se to promítá i do dalších generací. Myslím tím zejména lidské postoje, třeba to, že se chováme jinak, když se nikdo nedívá... Vztah k místu, kde žijeme, se pak projevuje i v konkrétních věcech, jako jsou desítky let zpustlé domy v centru města, i v maličkostech, jako je třeba netřídění odpadu nebo tolerance k nepořádku v ulicích. Posun k lepšímu samozřejmě vnímám, ale za světem ještě zaostáváme. Na druhou stranu, kdyby to nedrhlo, tak by se asi u nás asi nerozvinul ten typický český humor a schopnost si dělat ze všeho srandu. To mě nepřestává bavit ani v těžkých covidových časech.

Patřilo cestování po světě k tvé práci?

V období práce pro Johnson & Johnson jsem často jezdil na kongresy, do nemocnic a našich výrobních závodů po světě. Učarovalo mi hlavně Norsko a Skotsko. Jirka Pavlíček, náš někdejší generální ředitel, zcela výjimečný „generál“, nás hodně motivoval a dodnes je mým přítelem. Při návštěvě jedné z našich továren v Itálii jsem poznal dalšího vzácného přítele, Josefa Pustku. Církevní právník ve Vatikánu měl obrovský přehled také v umění, historii a politice a navíc byl i gurmán. Byl mi znamenitým průvodcem po památkách Říma i místních restauracích. Před svatbou mého syna Honzy vyjednal novomanželům dokonce i písemné požehnání papeže Františka opatřené pečeti. S Romanem jsme ho z Říma osobně přivezli. Roman Drahokoupil, Jiří Pavlíček a Josef „Giuseppe“ Pustka, to jsou osobnosti, se kterými se mi svět otevřel dokořán.

Fandíš současnému papežovi?

Uctívám Jana Pavla II. a fandím i Františ-

kovi. Je to showman a má progresivní postoje. Umožnil třeba ministrovat ženám, reaguje i na aktuální témata, která nemusejí přímo souviset s náboženstvím. Zaujalo mě, když dal požehnání motocyklům Harley-Davidson nebo komentoval smrt Maradony. Sám nejsem vylouženě nábožensky založený, ale byl jsem slušně vychovaný a snažím se to aplikovat v životě.

Proč jsi začal v Kolíně podnikat?

Obchod se sklem, porcelánem a kuchyňskými potřebami provozovali od konce 19. století v několika generacích moji předkové. K tomu se hrdě hlásíme názvem Tradice 1894. Činnost firmy jsme jako rodina obnovili v devadesátých letech. Samozřejmě nám to nedalo a postupně jsme začali nabízet i další sortiment v podobě dekorací, drobného nábytku, pražené kávy a kávovarů... Pak přišel impuls k vybudování kavárny. Podařilo se nám umístit ji do nevyužitého dvora našeho domu a jednu z našich prodejen jsme nakonec přebudovali na bistro. Dům, ve kterém podnikáme, je v Kouřimské ulici jedním z nejstarších, stojí tu už přes pět set let.

Nelituješ toho, že jsi díky svému podnikání ke Kolínu teď víc připoutaný?

Kolín vždy bude mým domovem, máme tu kořeny i potomky, Kolín nám umožnil úspěšně podnikat. Rodinné podnikání mi sedí víc než manažerská pozice. Semklo nás to i s našimi dospělými syny a jsme s manželkou rádi za jejich pomoc. Každý z nás má v chodu firmy svoji roli a máme podnikání rozložené do více oblastí – obchod, kavárna, pronájem bytů. A já ještě posledních devět let kromě angažmá v Kolíně zastupuji i francouzskou společnost Veolia v oboru laboratorních úprav vody.

Desítky provozoven v centru města v minulých dekádách zanikly. Jak se daří vám?

Kontinuitu si od začátku devadesátých let podrželo jen několik málo původních obchodů v historickém centru. My jsme jedni z asi

deseti. Pokud jsme chtěli po nástupu velkých obchodních center přežít, museli jsme svoji strategii změnit. Nenabízíme to, co koupíte všude jinde. Vybíráme ze sortimentu velkého počtu dodavatelů, navštěvujeme veletrhy, dbáme na pečlivé aranžování zboží. V našich prostorách se uplatňuje především vkus mé manželky.

Přežít lze i jinak, což dokazují třeba obchody se vším možným a nižší kulturou prodeje. Vadí ti taková pokleslá úroveň v centru města?

Náměstí a jeho okolí by měly být výkladní skříní města, takže mi to vadí. Nikdy bych nepronajal své prostory k takovému účelu. Na několika místech nám to v Kolíně skřípe, ale je jasné, že nelze nikomu z podnikatelů nic násilím diktovat. Cít pro to, co se sluší a patří, který tu za našich dědů býval, se bohužel dost vytratil. Na druhou stranu máme bezvadného městského architekta, kterému se daří oživovat vkus lidí a upozorňovat na hodnoty, které za to stojí. Když nás pochválil za úpravu domu, opravdu nás to zahřálo.

Ne všechny domy v centru lze pochválit...

Asi narážíš na dům bývalé vojenské správy na náměstí Republiky nebo rohový dům naproti radnici. Jsou to ostudy města a městský úřad by měl mít páky, jak s tím pohnout.

Co by pomohlo vylepšit život v historickém jádru Kolína?

Je tu málo zeleně a málo parkovacích míst, takže výstavba parkovacího domu by určitě pomohla. Osobně považuji za problém i rozjařené hosty, kteří v noci hlučně okupují okolí provozoven rychlého občerstvení a zůstává po nich nepořádek. Uvítal bych větší účast a razantnost policejních hlídek.

Vaše kavárna je nečekanou kombinací kavárny s prodejem interiérových doplňků. Funguje to?

Kavárna Tradice za běžného režimu láká nejen svým inspirativním prostředím, ale především nabídkou domácích dortů či lehkého občerstvení.

Tradice je rodinný podnik. V kavárně pracuje rovněž syn Tomáš. Potkat ho můžete nejen za prodejním pultem, teď i při rozvozech obědů po Kolíně.

Čas od času si hosté, kteří přijdou na kávu, odnášejí i lampičky, zrcadla či nástěnné hodiny. Naším hlavním cílem ale je, aby posezení u nás bylo příjemné. Během dne se u nás vystřídá starší dáma u křížovky, maminky s dětmi, hosté s notebooky, studenti i hosté přicházející po práci. Návštěvníci se opakovaně vracejí a díky tomu jsme poznali tolik fajn lidí, kolik jich běžně v životě nepotkáte.

Co je podle tebe měřítkem úspěchu?

Osobní spokojenost. Starosti se mi nevyhýbají, nejsem ani nějaký super organizátor, ale ničeho nelituji a jsem spokojený s tím, kam nás podnikání dovedlo. Stále cítím drive – motor, který mě žene dopředu. Nabíjí mě úsměvy a pochvaly hostů, ať už sdílené osobně nebo na sociálních sítích.

Zaskočila vás pandemie?

Asi jako každého. Doba covidová výrazně zúžila možnosti podnikání, časté nesmyslné kroky vlády to ještě ztěžují. Navíc plno slibů a žádná pomoc. Ale lidé si u nás aspoň stále kupují jídlo s sebou, kávu i dezerty. Jsem rád, že udržujeme kontinuitu. Při pohledu na fungující firmu se cítíme lépe my, naši zaměstnanci i zákazníci. Rozvážíme po Kolíně, potěšilo nás, že stále zavážíme jídla i zdravotníkům na různá oddělení kolínské nemocnice. Začalo to v době, kdy měla tamní jídelna pauzu, ale pokračuje to i teď. Zákazníků, kteří se k nám vracejí, si velmi vážíme.

Co tě na životě baví?

Rodina, vnučky, cestování, muzika, lyže a auta. Navštěvujeme pražská divadla, rádi podnikneme výlet na koncerty světových hudebních hvězd do evropských metropolí. Kvůli tomu vyrazíme i do Vídně, Mnichova či Manchesteru. V posledních letech jsem měl to

V bistru momentálně přes den koupíte nejen oběd, nabídka bývá ze tří až čtyř jídel, ale i dorty a kávu. O víkendu je naopak bistro zavřené a otevřeno bývá okénko kavárny.

štěstí vidět Electric Light Orchestra, Rolling Stones, Phila Collinse, Eltona Johna... Radost nám dělá pomáhat jako Dobrý anděl či se jinak angažovat v charitě. I pořádání srazu mustangů v Kolíně bylo benefičním počinem. Finanční sbírka pomohla rodinám s dětmi postiženými svalovou dystrofií. I proto doufám, že z toho stane tradice.

Bez z vaší kavárny se stalo vyhlášenou pochoutkou. Kdo s ním přišel?

Originální malinové bezé pečeme podle již dvacet let osvědčeného receptu manželky. Dovedla ho k dokonalosti.

Proč ses zamiloval právě do Fordu Mustang?

Tohle auto je americká klasika, silný „sporták“ pro nadšené řidiče. Nadchnul mě v bondov-

kách i v té slavné honičce Fordu Mustang a Dodge Charger ve filmu Bullittův případ. Po USA jsme s půjčeným mustangem v otevřené verzi opakovaně projeli celou Floridu nebo z Vegas přes L. A. do San Franciska... Jízda kabrioletem nabízí úplně jiný pocit než uzavřené auto. Proto jsem si i já koupil model se stahovací střechou. Máme spoustu nových přátel z Mustang klubu, zúčastňujeme se společných vyjížděk, charitativních akcí, srazů a také adrenalinových sprintů na ¼ míle na uzavřené trati. Těch 480 koní jsem se naučil krotit.

Procestoval jsi celý svět. Co tě na tom přitahuje?

Příroda, architektura, lidi... Rádi se vracíme třeba do Karibiku, Vietnamu nebo Dubaje, zajímavá byla Kuba či Tanzanie. Ale mou jedničkou zůstává západní Kanada a 1 200 km dlouhá cesta nadupaným pontiacem z Edmontonu přes hory do Vancouveru. Člověk jede dlouhé hodiny a „potkává jen vlky a medvědy“. Silné vzpomínky mám z cest do USA. V Las Vegas jsme se roku 2014 s manželkou znovu vzali, a to se vši parádou. Svědčit nám přiletěli z Kanady kamarádi Roman a indián Gene. Zaspíval nám „pravý“ Elvis a samotný obřad vedený kaplankou se uskutečnil v otevřeném růžovém cadillacu. Větší kýč už asi není, ale rozhodně to bylo barevnější a veselejší než náš sňatek v šedi předrevolučního Kolína. Podobné zážitky miluju a doufám, že se možnosti cestování brzy obnoví. Před pár lety jsem v Chorvatsku složil kapitánské zkoušky na malou jachtu. Rád bych toho využil a vyrazil vstříc novým obzorům.

Láska k mustangům. Jízda v nich je zážitek, který se s jinými auty nedá srovnat.

Vladimír Sládek
foto: Hana Morová

CHCEME ČISTÝ KOLÍN

Začátkem letošního roku akciová společnost EUROVIA CS zveřejnila záměr svého projektu pod názvem Modernizace Emulzní a modifikační stanice. Jde o asfaltovnu v areálu u Veltrubské ulice, na kraji Kolína ve směru na Hradištko. Firma plánuje nárůst výroby asfaltu a asfaltových emulzí. Mezi lidmi to vyvolalo velký rozruch a obavy z poškození životního prostředí. Máme se bát?

Foto: Hana Morová

Akciová společnost Eurovia CS by chtěla ve svém areálu za Kolínem podstatně zvýšit výrobu modifikovaného asfaltu a asfaltových směsí. Způsob, jakým k tomu přistupuje, bohužel vzbuzuje vážné pochyby a obavy veřejnosti.

O svém záměru jednali zástupci společnosti na začátku prosince se starostou města Michaelem Kašparem. Na této schůzce oznamovatel sdělil, že má proběhnout pouze určité navýšení skladovacích kapacit vstupních surovin a hotových výrobků k zajištění rovnoměrnosti dodávek. V oficiálním dokumentu EIA, který si nechala Eurovia zpracovat, však jsou jiné údaje – jde o rozšíření výroby!

Reakce veřejnosti na sebe nenechala dlouho čekat. „Smrt Borkům v přímém přenosu,“ píše například paní Martina Dobešová na facebookových stránkách skupiny Můj Kolín. Sdílí přitom text spolku Kolínská 14, pod kterým je podepsán Leoš Bešták: „Nová dekáda 21. století sotva začala, a již se můžeme na malém městě těšit na velké věci! Nejmodernější nadnárodní jednička na stavebním trhu oznámila na Ministerstvu životního prostředí svůj záměr vydělávat velké peníze prostřednictvím nové magnum asfaltovny hned vedle lesoparku Borky.“

Za nejhlasitějším protestem stojí Ivo Bytřičan, režisér a publicista, který se do Kolína přistěhoval teprve vloni na podzim. „Prokousal jsem se sedmdesátistránkovým projektem koncernu Eurovia. Celkem nudné čtení, všechno bude fajn, všechny vlivy cajk, kein problem, tabulky máme. A pak to rozčísně jediný odstavec ke konci. Nedaleké

obytné čtvrti mají výhodu lesa. Zvýšené emise a zápach, které celý předchozí dokument srdatě popírá, pochyta přece on: Zde plní lesní porost funkci ochranného pásma pro okolní obytnou zástavbu a slouží k eliminaci emisí TZL a pachových látek.“ A doplňuje: „Jako na zavanou zde stojí les a stojí zde, aby sloužil. Jej zápach a emise neohrožují, on je tu od toho, aby zaujal roli filtru. Dokonce je to nazváno jako ‚ochranné pásmo‘ lesa, což v každé jiné řeči, než je jazyk koncernu, znamená, že se do padesáti metrů od lesa nesmí nic postavit. Čekal jsem, až mě něco dostatečně naštvě pro psaní připomínek v rámci procesu EIA – a mám to.“ Hned následující den Ivo Bytřičan zakládá veřejnou petici pod názvem „STOP ZÁPACHU“.

Nebojíme se ozvat

Podstatou petice je vyjádření ostrého nesouhlasu se záměrem společnosti. Text připomíná, že se výroba asfaltu nachází v bezprostřední blízkosti občanské zástavby, konkrétně ve vzdálenosti pouhých 400 metrů od rodinných domů v Brankovicích, 1 000 metrů od okraje Sendražic či Zálabí a 1 300 metrů od Hradištká I. Vzhledem k tomu vnímají iniciátoři petice rozšíření chemické výroby se zvýšenou produkcí škodlivin, hluku a zejména

zápachu jako nepřijatelné. Negativně se rovněž staví ke zvýšení dopravního zatížení na veřejných komunikacích a zásadně nesouhlasí, aby tím vším byl dotčen lesopark Borky coby klidová a rekreační zóna.

Petice umožňuje, že jméno podepisujícího nemusí být internetu zveřejněno. Většina obyvatel ale své jméno zveřejnila a někteří připojili i komentář.

„Doufám, že vyhraje ochrana obyvatel nad rozšířením businessu,“ uvádí Daniel Veselý. „Bydlím na Spálence, v lokalitě je kolem stovky rodinných domů – převážně mladé rodiny s dětmi – a nikdo z nás nechce být vystaven potenciálnímu nebezpečí, které se může projevit až v řádu desítek let. Dýchání asfaltového zápachu jistě není zdraví prospěšné – na to nepotřebujeme laboratorní rozbor.“

„Jako bývalý zaměstnanec Eurovie jsem ve výrobně EaMs pracoval deset let a vím, jak nebezpečné jsou chemikálie, které se tam používají a vypouštějí do ovzduší,“ píše Tibor Kurtulík. „Jsem zásadně proti rozšíření těchto zplodin, zejména sirovodíku, který ve velkém uniká do přírody!“

„Je pro mě nepochopitelné,“ připojuje se Aleš Höfner, „že vedení Eurovie prosazuje záměr, který i podle jejich vlastních dokumentů zvyšuje desetinásobně úroveň škodlivých látek, a plánují to realizovat v bezprostřední blízkosti

cyklostezky, lesoparku a obytné zóny.“ A podstatnou námitku přidává Barbora Veselá: „Žijeme ve zmiňované oblasti cca 400 m od výroby asfaltu a její zápach často cítíme již nyní.“

Město problém řeší

Do uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje zatím petici podepsala bezmála tisícovka občanů. Právem rozzlobených a leckdy i zbytečně vyděšených. Nelze se jim divit, vina je na straně Eurovie. Neúplná komunikace za strany této společnosti neodpovídá realitě ani plánované budoucnosti.

Stejně rychle jako veřejnost našťěstí zareagoval i Městský úřad Kolín, připojil se i Obecní úřad Veltruby a Krajský úřad Středočeského kraje – o hájení zájmů občanů a životního prostředí žádají Krajskou hygienickou stanici i Ministerstvo životního prostředí. „Stavíme se k záměru společnosti Eurovia negativně,“ říká k tomu starosta Michael Kašpar, „prezentovali nám něco jiného, než skutečně zamýšlejí. Nelíbí se nám zejména navyšování kapacity, navyšování emisí NOx a SOx a také nepravdivá argumentace Eurovie ohledně ochranného pásma lesa, ve kterém se, dle našeho názoru, výroba nachází. Odbor životního prostředí k tomu zpracovává připomínky a k projektu se ještě budeme vyjadřovat.“

Tuna sem, tuna tam

Kdyby nešlo o tak vážnou věc, bylo by to až legrační. Kauza začala tím, že Eurovia udělala, co nemusela. O povolení musí žádat jinde, ale přesto o svém záměru informovala město, zřejmě v dobré víře, že v ničem není problém. Viděno jejíma očima, v Kolíně funguje už třicet let, v minulosti žádný problém s provozem neměla a tvrdí, že to tak bude i nadále. Všechny dokumenty k plánované modernizaci jsou dostupné na stránkách informačního systému EIA k nahlédnutí pro každého.

„Cílem modernizace je jednoznačně vyšší ekologizace výroby,“ tvrdí ředitel závodu Kolín Tomáš Kunc. „Díky nové technologii dopalování zplodin zajistíme snížení emisí i zápachu. Záměr otevřeně komunikujeme, jsme a chceme být nadále dobrým sousedem. Jsme připraveni prezentovat projekt zástupcům města, okolním obcím a veřejnosti.“

Bohužel, právě ta prezentace zatím kulhá na obě nohy. Pojdme tedy shrnout zásadní údaje. Pokud jde o současný objem výroby asfaltu, Eurovia v dokumentech nepochopitelně uvádí několik různých čísel. U asfaltu jde jednou o patnáct, jindy zhruba o třicet tisíc vyrobených tun ročně. Po upozornění na chyby udává objem současné výroby asfaltu ve výši třicet pět tisíc tun a po rozšíření to má být čtyřicet pět tisíc. Objem dalšího produktu, asfaltových emulzí, má stoupnout na dva-

cet pět tisíc tun. Současný objem vstupního skladového hospodářství asfaltů se má zvýšit osmnáctkrát – ze sedmi set metrů krychlových na dvanáct tisíc šest set. Vyšší je i plánovaná kapacita expedičního hospodářství. Co si pod tím představít?

Znečištění třikrát jinak

Eurovia ve svém záměru neuvádí současné dopravní zatížení lokality a nekvantifikuje možný nárůst, zveřejňuje jen předpoklad, že na její vrub půjde zhruba o čtyřicet nákladních vozidel denně. Už tady bychom měli zpozornět. Nejde jen o Veltrubskou ulici, nýbrž o průjezd celým Kolínem a také o sousední obce Veltruby a Velký Osek. Navíc je tady cyklostezka směrem na Hradištko.

Pokud jde o lesopark Borky, záměr zmiňuje, že výroba se nachází v blízkosti zalesněného území, kterým prochází biokoridor, ovšem definuje tento lesní porost jako pouhou ochranu pro okolní bytovou zástavbu, která bude eliminovat emise a pachy z výroby. Jako by tam nebyla naučná stezka, jako by nesloužil k rekreaci. Odbor životního prostředí proto na rozpor správně upozorňuje. Plocha výroby je navíc od lesoparku vzdálena jen zhruba dvacet metrů. Při vzdálenosti menší než padesát metrů se přitom počítá s tím, že dotčené orgány do výstavby zasáhnou stanovením bezpečných podmínek. To zatím oznamovatel nijak neřešil.

Pokud jde o znečištění ovzduší, Eurovia uvádí odhad celkových emisí pro budoucí provoz, nikde ale nezmiňuje současný stav, takže změnu nelze posoudit. Jistě nebude zanedbatelná. A pak je tu i riziko znečištění podzemních vod. Jejich ochranou se Eurovia rovněž nijak svědomitě nezabývá – o tom svědčí její odkazování na právní předpisy, které už neplatí. Neřeší se ochrana stávající studny a vodoteče v případě havárie vzniklé mimo vymezenou čerpací stanici.

Lidé na posledním místě?

V části týkající se vlivů na obyvatelstvo Eurovia uvádí, že „posuzovaný záměr by neměl ovlivnit obyvatelstvo žijící v této obytné zástavbě, případně ho ovlivní jen minimálně. Z hlediska sociálně ekonomických důsledků záměru na obyvatelstvo lze hovořit o kladném vlivu záměru“.

Jak je uvedeno výše, občané města ovšem zátěž související s realizací záměru vnímají naopak velmi negativně. Spojují si ji se zhoršením životního prostředí, pohody bydlení a znehodnocením okolních nemovitostí. Jedinou pozitivní emoci zmiňuje iniciátor petice Ivo Bystřičan. „Nad nestoudným záměrem Eurovie několikrát násobně zvýšit výrobu asfaltu lidem za humny mám radost z místní reprezentace.“

Eurovia vidí blízké Borky jen jako filtr prachu a emisí. Co bude zvýšená výroba a dopravní zátěž znamenat pro lidi, to neřeší.

Starosta Kolína Michael Kašpar, jenž vykonal mnoho proti zasypání pískovny Sandberk odpadem, se do asfaltovny ostře pustil a zároveň jasně informuje veřejnost, podobně starosta Veltrub Jiří Hůla, který mj. proslul před dvěma lety, když přes nátlak policie umožnil konání Klimakempu ve své obci. A novopečený senátor Pavel Kárník dokonce vyzval ministra Brabce k osobní návštěvě lokality, že ho rád provede. Takhle to má vypadat.“

Nebojte se budoucnosti

Jaké má Kolín v popsané kauze šance na zdárné řešení? Díky včasné obraně města nejsou vyhlídky nijak špatné. V současné době se věc má tak, že Ministerstvo životního prostředí, pokud vezme v potaz námitky, rozšíření výroby nepovolí. Bude požadovat na žadateli (tedy Eurovii, nikoli městu), aby rozpory odstranila, vzala v úvahu připomínky, vyrovnala se s námitkami. Ministerstvo by také mělo vyhovět žádosti, aby rozšíření výroby – projektu, který může podstatně ovlivnit život obyvatel a kvalitu životního prostředí – vyhodnotila komplexní studie, tzv. velká EIA.

Doufejme, že ministerstvo se bude námitkám seriózně věnovat, podobně jako v případě, kdy se město vzepřelo již rozběhnutému plánu na zavezení Sandberku, jak o tom píšeme na jiném místě tohoto Zpravodaje.

„V případě Sandberku mohlo město intervenovat pět minut po dvanácté,“ uvádí starosta Michael Kašpar, „a přesto ministerští úředníci námitkám vyhověli a zachovali se férově. V případě asfaltovny město vstupuje do kauzy hned v první fázi, ještě před schválením projektu, a rozhodnutí je opět na ministerstvu. Jakkoli tedy bude zúřadování celé záležitosti náročné a dlouhé, na místě je podle mne lehký optimismus.“

Hana Morová

V Kolíně jsme na očkování připraveni. Očkovací centrum bylo zřízeno v budově bývalé svobodárny vedle centrálního dětského hřiště v ulici U Nemocnice. Fotografie jsme pořídili v době očkování pracovníků v sociálních službách. V těchto dnech probíhá očkování seniorů nad 80 let. Ty, kteří do očkovacího centra půjdou, čeká kolečko – registrace (odevzdání dotazníku), pohovor s lékařem o aktuálním zdravotním stavu, aplikace vakcíny do ramene (doporučujeme k snadné aplikaci tričko s krátkým rukávem). Následně pak ještě budete cca 15 minut odpočívat v čekárně. Bezplatné parkování před budovou centra je zajištěno a pod dohledem MP.

Únor přál v Kolíně po letech sněhové nadílce. Kolínský kaplan Georges Mondo, rodák z Konga, uklízí čerstvý sníh před kolínskou farou.

Sníh a mráz, jaký Kolín dlouho nepamatoval, byl zdrojem nadšení hlavně u dětí. Na zamrzlých rybnících si mohly bez omezení zabruslit, každý menší kopeček byl plný sáňkujících. Mezi nejoblíbenější místa patřil kopec Na Vinici či plácek u Práchevny. A ani rybáři nejsou v mrazech o svou zábavu úplně ochuzeni.

SPORTOVÁNÍ ZA NOUZOVÉHO STAVU

Jak se kolínské sportovní kluby vypořádávají s anticovid opatřeními? Jak jsou na tom halové kolektivní sporty? Dá se vůbec nějak trénovat? Na to jsme se zeptali zástupců kolínských oddílů.

Olga Žáková, DC Inferno
Všechny tréninky disco i street dance skupin vedeme online. V rámci těchto hodin zadáváme různé úkoly, výzvy nebo kvízy. Všichni lektoři dělají maximum, co umí, aby i online výuka bavila a hlavně abychom se všichni alespoň trochu hýbali. Stále věříme v lepší zítřky a připravujeme nové choreografie. V současné době již připravujeme letní tábor, na který je možné se přihlásit.

Václav Bareš, oddíl sportovní gymnastiky Sokol Kolín

Z důvodu uzavření vnitřních sportovišť jsme v našich aktivitách velmi limitováni. Ve venkovních prostorách je obtížné najít vhodné místo k nacvičování různých gymnastických prvků a průprav. Nalezli jsme alespoň částečné řešení v podobě venkovních fyzických cvičení. Převážně využíváme různá workoutová hřiště (za lávkou, Boriky apod.) Dále jsme s pomocí

klubu udržovat s našimi svěřenci kontakt všemi dostupnými možnostmi a motivovat je k individuálnímu tréninku v domácím prostředí. Vše jsme odstartovali už v březnu při první vlně natočením videí se cvičením na obecné udržení kondice. Dalším krokem bylo vypsání soutěže na klubovém Instagramu o nejlepší týmové video s tematikou volejbal mezi jednotlivými tréninkovými skupinami. Soutěž se velice vydařila, proto následovala

Bojové umění lze vyučovat našťastí i v obýváku, jak ukazují fotografie, které nám zaslali z klubu TAEHAN Kolín. V taekwondu si kolínští svěřenci i letos úspěšně zazávodili.

Tereza Lee, TAEHAN Kolín
Tréninky u nás probíhají online. Každý den přijede jeden trenér k nám domů a vede s mistrem trénink pro závodníky. Tréninky vedeme z domova z obýváku, sedačku máme už několik měsíců uloženou v garáži, na TV nekoukáme, nemáme kde sedět. Tříkrát týdně máme hodinové tréninky pro děti a mládež, ty jsou vedeny vždy dvěma trenéry (mistry asistenti) z místa jejich bydliště. V pátek vedeme ještě online trénink pro reprezentaci České a Slovenské republiky. Pro online přenosy používáme Google Meet. Dětem zašleme odkaz na příslušný trénink, a kdo chce, ten se připojí a cvičí podle trenérů u sebe doma. Zároveň máme natočená výuková videa, která jsou přístupná pro všechny naše členy. Naše závodní disciplína taekwondo WT poomsae (technické sestavy) nám umožňuje účastnit se online závodů. V roce 2020 se naši svěřenci zúčastnili mnoha závodů, ve kterých dosáhli řady úspěchů, účastnili jsme se s úspěšnými postupy do semifinále i online MS. Závodů probíhají tak, že se podle předem daných parametrů v daném čase natočí videa se sestavami, které určí organizátoři a rozhodčí, ta se nahrají na YouTube a pak je organizátor online pouští na YouTube a rozhodčí online hodnotí. Výsledky a pořadí jsou vidět v reálném čase.

trenérů (dovednostních i kondičních) organizovali skupinové cvičení, to vždy podle povoleného množství sportovců ve skupině. Pro některé skupiny sportovců toto bohužel nebylo možné aplikovat. To se týká cvičení rodičů s dětmi, gymnastické přípravy či cvičení hobby gymnastiky, které se ve venkovních prostorech bez náradí nedají uskutečnit. Pro některé jsme zapůjčili domů náradí a náčiní, například stálky, žíněnky a jiné pomůcky. V oblasti online hodin využíváme převážně silové a kondiční cvičení, a to přes komunikační platformy. Většina našich členů se těchto hodin účastní několikrát týdně. Světlou výjimkou v tomto období bylo nezrušení Mistrovství Evropy 2020, na které se naši dva závodníci mohli připravovat jak v domácích, tak zahraničních prostorách. Toto bohužel platilo pouze pro tuto významnou akci. Momentálně ale již připravujeme profesionální smlouvy pro členy, kteří jsou zařazeni do sportovních středisek. Legislativa není v tomto případě sportování moc nakloněna, proto se jedná pouze o ty jedince, kteří se připravují na MČR 2021.

Petr Šotola, SK Volejbal

Přestože kolektivní a převážně halové sporty byly současnou pandemií poškozeny fatálně, snaží se kolektiv všech trenérů v našem

další, tentokrát pro jednotlivce, opět se jednalo o soutěž o nejlepší videa s volejbalem. U starších věkových kategorií jsme dále zvolili cestu

Workoutové hřiště na Zálábí u lávky je teď vděčné místo pro fyzickou přípravu sportovců – na snímku sportovních gymnastů.

Wybočení z šedi nouzového stavu si užili tanečníci z TK Crossdance. Spolu s trenérem Vladimírem Vidnerem byli pozváni na natáčení do České televize pro dětský pořad na ČT Děčko.

individuálních tréninkových plánů, jejichž plnění zasílají hráči a hráčky svým trenérům na mobil. Při částečném rozvolnění v prosinci jsme absolvovali s rouškou několik tréninků v hale, avšak pouze v desetičlenné skupině oproti obvyklé šedesátičlenné. Naši svěřenci v tuto dobu také navštěvovali po dvojicích naši posilovnu. Volejbal jako takový se při současných omezeních trénovat bohužel nedá, takže se všichni hráči a trenéři nemohou dočkat, až se setkají v lepších časech. Jedna z mála pozitivních věcí je, že byl čas zvelebit naše sportovní areály, dodělat věci, na které nezbyl čas, a mít tak vše připraveno na dobu, kdy se k našemu milovanému sportu zase vrátíme.

Nada Eretová, TK CrossDance Kolín

Od poloviny října do začátku prosince jsme pracovali formou celoklubové soutěže. To znamenalo pravidelné plnění úkolů zaměřených na fyzickou a posílání fotografií a videí zpět k hodnocení (zapojilo se osmdesát tanečnicků klubu – celkem kolem pět tisíc fotografií a videí, děti posílaly i několikrát, jak se zlepšovaly). V současné době má každý tým minimálně 2x týdně online lekci a pro každý tým připravujeme na každý týden ještě offline úkol. Tím jsou předtočené variace do choreografií týmů. Tanečníci mají pak týden na to se sestavu naučit, kontrola buď zasláním videa, nebo předvedením na online lekcích. Natáčeli jsme u nás v obýváku vždy s jedním tanečníkem z týmu, ale aktuálně zřejmě nepůjde ani to. Během karantény jsme se od podzimu zúčastnili šesti online soutěží organizovaných jak z ČR, tak z různých míst Evropy. Soutěže probíhaly buď prostřednictvím zaslání videa, nebo live přes aplikaci ZOOM. V prosinci dostalo WADF výjimku Ministerstva zdravotnictví pro pořádání mezinárodní soutěže World Dance Show v Turnově, takže sedmnáct tanečnicků si užilo živou soutěž i při 5. stupni PES. Malou nepříjemnost povinného testování zvládli všichni úplně skvěle a soutěž jsme si užili se skvělými výkony i vy-

sledky. Třetího února jsme vyrazili s junior týmem do Prahy na Kavčí hory, kam jsme byli pozváni natáčet pro dětský pořad na ČT Děčko. Návčik probíhal nejdříve online přes aplikaci Google Meet a díky ochotě produkce TV jsme dostali ještě na pár hodin zkušebnu přímo v budově televize v den natáčení. By to skvělý den, takové vytržení z běžné covid rutiny. Ve studiu jsme mohli být bez roušky, což bylo na oficiální povolení při natáčení v TV, při vstupu nás čekalo nejdříve několikrát měření teploty, podepisování bezinfekčnosti atd.

Miroslav Sodoma, Basketball Club Kolín

Jako halový sport máme bohužel velké omezení v tom, že vnitřní sportoviště jsou uzavřena. Přesto náš trenérský tým dělá maximum a všem kategoriím připravil individuální plány. Hráče i hráčky se snažíme kontrolovat, jak situace dovoluje, a probíhají i moderní on-line tréninky, kdy se každý z hráčů se připravuje individuálně, přesto pod kamerovým dohledem trenéra a spoluhráčů. Snažíme se najít i společnou cestu k práci s každým hráčem jednotlivě, ovšem současné počasí není basketbalu přímo nakloněno a se zavřenými sportovišti je pak naší jedinou možností pracovat na fyzické připravenosti. Důležité je u mladších kategorií pracovat i v této době na psychické stránce, s hráči jsme ve velmi častém styku pomocí videohovorů. Náš klub za dobu pandemie připravil několik projektů, jako je například Malování s medvědem, O nejpilnějšího sportovce, Cvičíme s hráči A-týmu, momentálně bychom rozhodně změnili akci, která se podle všeho velmi daří, a to Medvědí výzva – běžecká soutěž přes aplikaci o nejvíce naběhaných kilometrů. Dále klub má připravené cvičení s medvědem Berym, při kterém bude náš klubový maskot předcvičovat s hráči A-týmu všem dětem.

Petr Cícha, FBC Kolín

Cokoli plánovat v současné situaci je tak trochu věštění z křišťálové koule. Od

začátku přerušeni soutěží nabízíme většinu kategorií možnost venkovních tréninků v lese v Borkách. Snažíme se hráče rozdělit do skupinek podle aktuálních pravidel, ovšem ne všichni toho mohou využít, přeci jen kvůli viditelnosti musí tréninky začínat poměrně brzy. Navíc venkovní tréninky v zimě umí hezky okořenit počasí, ale bereme to jako výzvu, zpestření a příležitost pro zocelení těla i ducha. Jakmile bude možné venku trénovat ve větším počtu, okořeníme si fyzickou přípravu i venkovním florballem, s vedením města máme domluvenou možnost využití venkovního hřiště na florbalové tréninky a práci s hokejkou. Český florbal navíc připravuje řadu skvělých webinarů pro rodiče, hráče i trenéry, takže se snažíme tuto aktivitu podpořit a inspirovat ke vzdělávání. I když není možné hrát zápasy a normálně trénovat, pořad je spousta možností, jak se posouvat a makat na sobě. Brečet a naříkat nad nepřízní osudu nic nevyřeší. Pro halové týmové sporty je situace samozřejmě trochu složitější, protože ten návrat na palubovky bude asi o kousek vzdálenější než u jiných sportů, navíc jsme stále ještě odkázáni na školní haly, které mají různý přístup, takže i když bude v nějaké formě sportování v halách povoleno, pro nás to ještě nutně neznamená, že se do hal opravdu dostaneme. Věříme, že se koronavirus podaří zkrotit co nejdříve, protože koukat se, jak úžasně roste nová kolínská sportovní hala, je poměrně bolestivé a o to víc nás svrbí ruce.

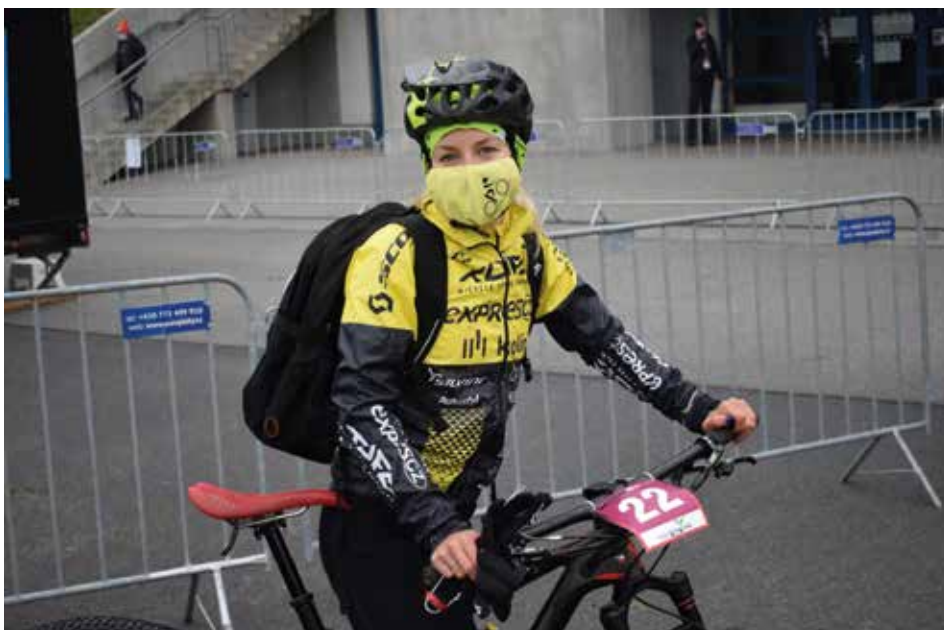
Martin Řehák, Expres CZ – Tufo Team Kolín

Princip fungování našich cyklistů vychází ze dvou věcí. Zaprvé z toho, že nemáme žádné sportoviště, které by mohlo být uzavřeno, a tak můžeme individuálně trénovat téměř bez omezení, a zadruhé z rozložení našeho oddílu. Expres CZ Tufo Team Kolín se totiž dělí na dvě části. Profesionální „áčko“ a výkonnostní část oddílu. Právě tito zkušenější jedinci jsou již zvyklí trénovat téměř z 80 % indi-

viduálně, protože tak běžně cyklistická příprava probíhá. K tomuto tréninku využíváme online platformu TrainingPeaks, díky které dokážeme našim svěřencům nejen naplánovat trénink, ale následně i analyzovat míru úspěšnosti jeho plnění. S příchodem restrikcí se nám podařilo tento postup aplikovat i na mládežnickou skupinu. V jarním období, kdy jsme zaznamenali absenci závodů, nám výrazně pomohly i pořádané virtuální závody. Za pomoci chytrých trenážerů připojených k internetu mohli naši závodníci poměřit síly se svými soupeři na simulovaných tratích. Musíme si však pochválit, že naše letní i zimní sezóna vzhledem k situaci proběhla velice dobře, a to včetně všech vrcholných domácích, ale hlavně světových akcí. Nejen díky výrazným úspěchům na mistrovství světa a Evropy jsme se aktuálně posunuli na 16. místo ve světovém UCI žebříčku. Profesionální část týmu se aktuálně chystá na zahraniční soustředění v Turecku, které je zároveň spojeno s prvními starty na MTB závodech. Aktuální restrikcí situace v Turecku je totiž sportu velmi nakloněná.

Tereza Marvánková Hölzlová, SC Kolín

Místo ledu počítač. Mladí hokejisté nemohou bruslit, tak cvičí doma s kamerou. Letošní sezona sotva začala, tak vlastně skončila. Alespoň ta část na ledě. Když se během loňského léta rozvolnila proticovidová opatření, mladí kozlové se po rychle ukončené sezoně 2019/2020 vrátili na led. Absolvovali soustředění, začali trénovat na ledě. Jenže toto nadšení netrvalo dlouho. Junioři odehráli tři mistráky, dorostenci šest, sedmáci a devátáci také šest, šestáci a osmáci čtyři. Pátáci odehráli mače tři a mini hokejisté leckdy i pouze jeden nebo dva turnaje. Zkrátka víc času než na ledě strávili na suchu. V současné době mladší

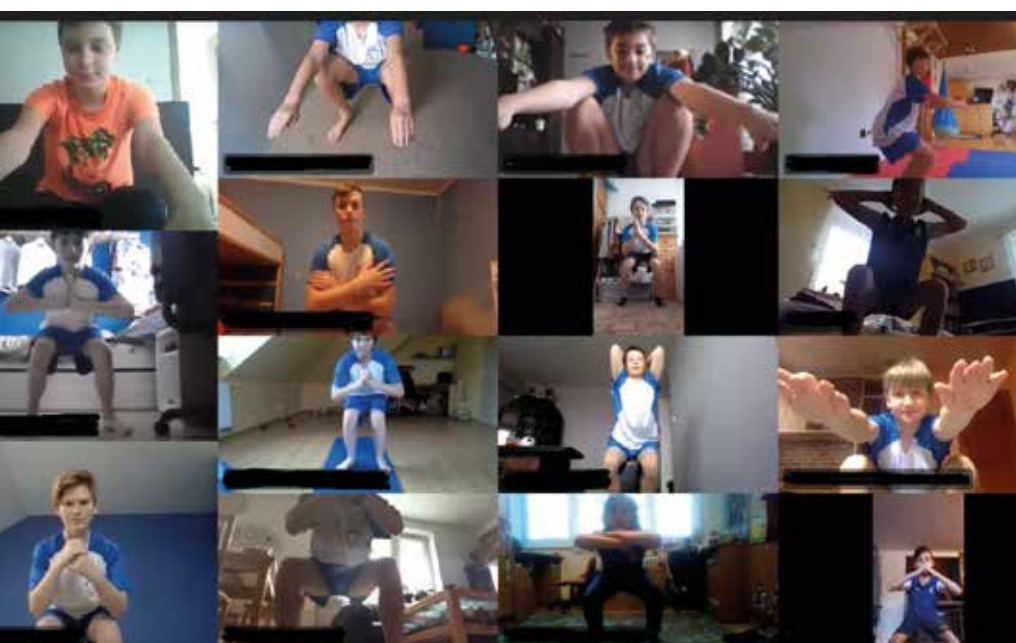

Cyklistiku jako venkovní sport opatření příliš nezasáhla. Navíc kolínští cyklisté jsou zvyklí standardně trénovat individuálně. Na konci roku 2020 v Kolíně dokonce proběhl tradiční závod Toi Toi Cup, i když bez diváků.

kategorie mají individuální trénink (doporučená videa a sdílení vlastních videí v rámci možností), online trénink s trenérem, skupinové tréninky (dle nařízení pro šest osob nebo dvě osoby). Starší kategorie mají individuální týdenní plány, online trénink s trenérem. Využívá se i online trénink s trenérkou na kompenzační cvičení a strečink. Pro zpestření se dělaly i meziklubové výzvy. Jeden klub vytvořil video, druhý klub musel splnit a vyhodnocovalo se podle toho, kolik se zapojilo dětí. Ze začátku byly takovéto tréninky pro děti něco nového, takže se předháněly, kdo vytvoří lepší cvičení, líp jej provede a podobně. Zapojovali se i rodiče. Postupem času nadšení bohužel opadávalo. Situace trvá již delší dobu a nedo-

kážeme činnost, jako je bruslení a dovednosti s ním spojené, ničím nahradit. Čas teprve ukáže, jaké dopady tato situace bude mít na mládež. Právě dlouhodobý výpadek bruslení a tréninku herních činností může mít nejen na nejmladší sportovce velký vliv. Kozlové sice využili každý možný den, aby se na led dostali v malých skupinách, a to především v době předvánoční, když se opatření rozvolňovala, ale jejich tréninky na ledě za poslední měsíce by se mohly spočítat na prstech rukou. Hokejisty s kozlem na hrudi je možné vidět i na venkovním kluzišti v areálu Vodního světa Kolín, ale v omezených skupinách. Nyní maximálně ve dvou...

red.

Hokejisté se teď více setkávají na počítači než na ledě. Snímek ukazuje, jak vidí trenér jednotlivé hráče připojené na online trénink.

Basketbalisté si mezi sebou v rámci tréninku rozdali běžickou výzvu.

Stojí za to bojovat, i když se zdá bitva prohraná. To se ukázalo na kauze Sandberk. Už to vypadalo, že rozhodnutí Středočeského kraje o povolení zavezení Sandberku zeminou nepůjde zvrátit. Podařilo se. I díky trpělivé, ale důrazné práci starosty Michaela Kašpara. Spolu se spolky i občany Kolína dokázal, že Sandberk zůstane klidným místem pro rybáře, procházky či rekreaci.

SANDBERK ŽIJE!

Zničí nám Sandberk? Této otázce jsme se věnovali už jednou, před rokem. S oblíbeným místem rekreace to tehdy nevypadalo dobře. Tehdejší vedení kraje, kde vládlo ANO se sociálními demokraty, zcela nesmyslně povolilo firmě Kamenolomy ČR zavézt velkou část Sandberku pod záminkou rekultivace.

Rekultivaci vytěžené plochy ukládá zákon, jenže navrhovaný způsob závážky hrozil opakováním chyb, ke kterým už jinde po špatných rekultivacích těžby štěrkopísků došlo. Jak zaznamenal a doložil vodoprávní úřad, následkem bylo „značné zhoršení kvality vod vlivem navážených materiálů a zemin s významným obsahem znečišťujících látek a živin, včetně kontaminovaných odpadů např. z výkopů staveb, materiálů z kolejíšť, průmyslových areálů apod.“

Na možné škody poukazovala radnice i dotčené spolky, především rybáři. Lidé popisovali petici, své obavy dal najevo i Starý Kolín, kauza se dostala až do zpravodajství televize. Jen na kraji byli klidní. Že postupovali nestandardně? Že vydali rozhodnutí, které městu, a dokonce ani inspekci životního prostředí neposkytuje možnost odvolání, protože v případě nebyli přizváni jako účastníci řízení? No a co...

Vedení města se s postupem kraje nesmířilo a začalo hledat další cesty. Když jsme o tom psali v únoru, končili jsme informací, že tehdejší náměstek Středočeského kraje pro oblast životního prostředí Ing. Petera (ČSSD)

byl vyzván, aby podivný postup krajského úřadu prošetřil. Odbyl to prohlášením, že je všechno v pořádku, naději však přinesla žádost vedení města, aby se k věci vyjádřilo přímo Ministerstvo životního prostředí – jediný orgán, který ještě mohl do již rozběhnutého procesu zasáhnout.

„V současné době mohu s radostí konstatovat, že naše námítky i další podněty dotčených spolků nebyly podané nadarmo,“ říká starosta Michael Kašpar. „Rozhodnutí Středočeského kraje, které jsme napadali, je Ministerstvem životního prostředí zrušeno.“

Jaké jsou konkrétní argumenty, na které ministerstvo slyšelo? „Ve vyjádření je jasně řečeno, že oznamovatel (společnost Kamenolomy) se dostatečně nevypořádal s biologickým posouzením záměru a negativním vlivem na místní faunu (především ryby). Svou roli hrál i znalecký posudek, který jsme nechali za město Kolín vyhotovit,“ shrnuje Michael Kašpar. „Ten jasně prokazuje, že takto provedená rekultivace by mohla mít negativní vliv na podzemní vody v okolí i v prameništi Tři Dvory, což je oblast, ze které se pitná voda dostává do kolínského vodovodu, a potvrzuje riziko zvýšeného množství sinic.“

MŽP uvedený posudek vzalo vážně a v přezkumu doslovně potvrdilo i další hrozbu, na kterou Kolín předchozí vedení kraje marně upozorňoval. Kromě toho, že navrhovatele netrápilo riziko znečištění podzemních vod, nevypořádal se ani s možností ovlivnění jejich hladiny, které by mohlo ohrozit zdroj vody pro celé Kolínsko.

Co se bude dít dál? Riziko, že firma „uklidí“

do Sandberku v rámci rekultivace co nejméně odpadového materiálu, pro který by jinak jen těžko hledala využití, snad už nehrozí. Nový návrh bude muset zohlednit dopady na životní prostředí a bude splněna i povinnost zadat komplexní studii (EIA), která je posoudí.

Jak už jsme psali, místo nadměrné závážky a vytváření malých lagun, kterým by hrozilo zanesení, město navrhuje otevření severní plochy Sandberku dostatečně širokým průlivem a zkrácení délky plánovaného poloostrova na polovinu. Jako nejvhodnější pak prosazuje pouze vysvahování břehů s případným oddělením obou jezer.

SOUCIT NECHYBÍ

Jak trávi letošní zimu a především nedávné kruté mrazy lidé na ulici? Mohou se pořádně obléknout? Pro soucitná srdce kolínských obyvatel, kteří myslí na lidi bez domova, máme dobrou zprávu. „Sbirku teplého oblečení jsme už ukončili,“ vzkazuje Anežka Eliášová z obecně prospěšné společnosti Prostor. „Část už putovala k novým majitelům, nejen lidem bez přístřeší, ale i rodinám v nouzi, klientům Kontaktního centra, terénních programů i Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. A máme dost také pro další potřebné. Kromě teplého oblečení rozdáváme deky a spacáky, do zápujčky máme i čtyři iglú. Kvůli mrazům vzrostl počet drobných ošetření, omrzlin nebo spálenin od ohniště, ale nedostatek oblečení pro klienty letos našťástí díky štědrosti dárců řešit nemusíme.“

red.

PRVNÍ ZNÁMÝ KOLÍNSKÝ FOTOGRAF AMATÉR

P. Fulgenc Kopřiva

* 27. 2. 1811 Rychnov nad Kněžnou
† 10. 6. 1872 Kolín

Antonín Karel Kopřiva se narodil v rodině soukeníka Antonína Kopřivy a jeho manželky Terezie, dcery hrnčíře Antonína Neřolda. Jako jedenadvacetiletý vstoupil v roce 1832 do kapucínského řádu a přijal jméno Fulgenc.

Připomeňme si, že řád menších bratří kapucínů je žebravým řádem, jehož vznik byl povolen papežem Klementem VII. v roce 1528. V českých zemích působí od roku 1599. Žádost kolínských měšťanů o uvedení kapucínů do města byla schválena v roce 1661 a zdejší klášter byl vysvěcen roku 1671. Kapucíni praktikují kontemplativně-apoštolský život, provádějí nazíravou modlitbu a činnost podle řehole sv. Františka z Assisi. Snaží se zachovávat evangelium a žít v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě. Členové kapucínského řádu chápou sami sebe jako pospolitost, která je otevřená službě všem lidem bez rozdílu. Pro jejich řádový oděv je typická výrazně dlouhá a špičatá kapuce.

Jako novice máme Fulgence Kopřivu doloženého v kapucínském klášteře ve Znojmě (1833), od následujícího roku byl klerikem v klášteře v Brně. V roce 1835 složil slib a odešel studovat do biskupského semináře v Litoměřicích a následně vykonával řádová studia ve Znojmě a Brně. V roce 1838 mu bylo uděleno kněžské svěcení, byl nadále členem brněnské komunity a plnil službu zpovědníka.

Kdy přesně přišel do kolínského kláštera, bohužel nevíme, snad více odhalí další archivní studium. Dobrovolný městský kronikář František Straka (1878–1948) se domníval, že P. Kopřiva pobýval v Kolíně od roku 1847, ovšem později ho zaznamenáváme jako superiora v klášteře na Novém Městě Pražském (1852–1856) a kvardiána v klášteře v Roudnici nad Labem (1856–1857).

Zda se pak do Kolína vrátil, nebo se F. Straka mýlil a P. Kopřiva teprve poté přechází do Kolína poprvé, nemůžeme nyní kva-

lifikovaně rozhodnout. Spolehlivá je informace, že od školního roku 1862/63 převzal po kapucínovi P. Justinu Filčíkovi (1808–1873) úřad katechety na dívčí škole, kde vyučoval náboženství. Tuto funkci zastával až do své smrti. Podle pamětníků byl povahy shovívavé a přívětivé, jeho názory byly spíše konzervativní. Vyučoval v nové školní budově naproti klášteru (dnešní obchodní akademie). Zažíval proměny města a jeho občanské společnosti, která se začínala přiklánět k českému národnímu programu (od r. 1861 probíhala školní výuka v Kolíně výhradně česky). Sledoval rozmach Sokola, ale také konflikty mezi farou a klášterem. Byl svědkem zásadní proměny ve školství, když na konci 60. let 19. stol. stát, resp. školní inspektoři a místní školní rady přebíraly od církve dohled nad školní výukou.

P. Kopřiva vstoupil do paměti města svou zálibou ve fotografování. V této souvislosti na něho uchoval vzpomínku JUDr. Antonín Funke (1864–1947), otec fotografa prof. Jaromíra Funkeho, který si ho zapamatoval ještě jako malý chlapec. JUDr. Funke byl přesvědčený, že P. Kopřiva byl prvním kolínským fotografem-amatérem. Podle jeho svědectví fotografoval své oblíbené žáky v klášterní zahradě. Jednou však nedopatřením vyfotografoval místo dívčího portrétu klášterního psa, což pak posloužilo jako dobrý důvod k pobavení jeho přátel.

*PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv RSDr. Ladislav Jouza*

Pohled do Kutnohorské ulice, nalevo kostel Nejsvětější Trojice, vpravo nová školní budova z roku 1860. V pozadí chrám sv. Bartoloměje se zvonící. Litografie Vincence Morstadta, 1861.

P. Fulgenc Kopřiva na kazatelně v kostele Nejsvětější Trojice při kapucínském klášteře. Kazatelnu nechal P. Kopřiva zhotovit v roce 1869.

DO KOLÍNA UŽ NEPATŘÍM

Alice Nicholson, rodným jménem Somolíková, je Koliňačka z generace dnešních třicátníků. Pokud ji označíte jako světoobčanku, bránit se nebude. Domluví se dokonale německy, a jak se na poradkyni v oblasti multilingvismu patří, i celou řadou dalších jazyků. Může žít kdekoliv na světě a je si toho vědoma. Tahle svoboda a neomezené možnosti jsou dědictvím vzdělaných lidí, kteří se narodili ve střední Evropě.

Řadu věcí si uvědomila až s odstupem mnoha let a tisíců kilometrů. „*Tím, že jsem schopná žít všude, jsem se připravila o pocit domova. Když přijedu do Kolína, vím, že už sem nepatřím. To, jaké se zde vedou hovory, jaká se probírají témata, mi nic neříká.*“

Byla šťastným dítětem. Jako její vrstevnice byla i ona mažoretkou a fanouškem Kmochových Kolínů, chodila do Sokola, do skauta, na dramatickou výchovu k Martině Longinové... Díky své milované učitelce Věře Motákové se začala učit německy. Němčina a touha být učitelkou ji pak už nikdy neopustily. „*Jsem vděčná všem svým kolínským němčinářkám, které mi daly výborné základy – Hovorková, Vokálová, Bulíčková, Brzákova – jejich příjmení si pamatuji dodnes, stejně jako češtinářku Podolákovou.*“

Od základní školy věděla, jak chce žít – ne si o věcech jen číst, ale zažívat je a cestovat. Měla schopnost se prosadit a jít si za svým. Na základní škole mohla jako stipendistka strávit čtrnáct dní ve Vídni. I studium na gymnáziu v Českém Brodě na rok přerušila, aby mohla žít na výměnném pobytu v Berlíně. Později trávila každé prázdniny u moře, kde se jako animátorka CK Fischer starala o děti. Turecko, Španělsko, Kréta, Egypt ... a pak znovu do Berlína na Erasmus.

V Čechách strávila dobu nezbytně nutnou k vystudování češtiny a němčiny na Pedagogické fakultě UK v Praze. Pak už se stěhovala do německého Řezna za studiem slavistiky.

Věčná studentka, řekli byste a měli byste pravdu. Nyní studuje už druhý magisterský obor – mezikulturní management. Při škole a práci zvládá ještě sbírat další akreditace v oborech zaměřených na pedagogiku, ale třeba i na genderovou diverzitu či kulturní tlumočnictví. V blízké době by ráda stihla i doktorát.

Už víc než osm let působí jako lektorka německého a českého jazyka na vysoké škole a v integračních kurzech. V roce 2015, kdy migrační krize vrcholila, učila mládež z Afghánistánu číst a psát, pracovala i v azylovém domě pro ženy. Ještě před třemi lety vodila uprchlíky do divadla nebo ke koupání do Dunaje. Nyní distančně učí německý jazyk Poláky, Američany a další cizince, kteří do země přišli za prací. Bydlí ve Weidenu, ale pocit domova nemá ani zde. „*Mám jednu opravdovou kamarádku, ale jinak se víc než s místními bavím s cizinci.*“

Jakkoli je její život v Německu nabitý zkušenostmi, zcela ho zastínil jediný rok strávený v Mexiku. Působila jako lektorka v německém kulturním centru v Monterrey. Učila němčinu a její klientelou byla smetánka, která chtěla odjet do Německa za prací – inženýři, zubaři, doktoři, právníci, ale i rozmazlené děti boháčů. 800 vyučovacích hodin z ní udělalo ostrýlenu, sebevědomou profesionálku. Mexiko jí ale ukázalo i jiný rozměr života. Jak je zde zvykem, spontánně ji na ulici oslovovali cizí muži a zvali ji na kávu. Díky příteli Carlosovi se velmi rychle naučila španělsky, často byla hostem v rodinách, poznala mexický styl života – nešetřit na důchod, žít od výplaty k výplatě a užívat si zábavu každý den. Poznala místní život včetně náboženských rituálů a veselého soužití velkých rodin. Vstávaly jí vlasy z extrémně pálivého jídla, zažila střelení ve vedlejší ulici, a přestože není sportovní typ, vyzkoušela i jeden z největších adrenali-

nových zážitků Mexika – Matacanes, sestup kaňonem průzračné horské řeky s vodopády, skákáním do hlubokých koryt, skluzy po skále, slaňováním...

Dnes má Alice přátele na mnoha místech světa. U nich v Sendražicích žil rok na výměnném pobytu student z Thajska. Mluví o něm jako o bratrovi. „*Sestru*“ z dob středoškolských studií má v Německu, navštěvují se dodnes. Nemá pocit osamělosti. Ráda se dívá na bollywoodské filmy a možná proto se jejím přítelem stal Ind žijící v Amsterdamu, podobný světoobčan jako ona. Seznámili se v Litvě, kde oba dočasně pobývali jako stážisté na ambasádách svých zemí.

Co ji čeká v budoucnu? Mezi jejími přáními je hodně těch, která se týkají rozšíření jazykových dovedností; sem patří i studium holandštiny či vydání učebnice českého jazyka pro cizince. Ráda by se naučila na piano a ukulele a oprášila své základy salsy. Nechce být vzdělanou intelektuálkou, spíš sní o tom, že bude jednou ženou v domácnosti a bude s láskou vychovávat děti někde v Indii, Mexiku, Německu, Holandsku nebo kdekoliv jinde... Všechno je možné.

Do Kolína se občas na skok vrací. Mrzí ji, že nevidí, jak vyrůstají děti její sestry, že město už není městem jejího dětství. Nádraží, kde vystupuje z vlaku, je jiné, než ho znávala. Kam zmizela další známá místa, která by ji vítala? Kolín se mění příliš rychle. Stále si ovšem může půjčit klíče od židovského hřbitova, sednout si vzadu ke hrobům a být sama. „*Nemyslete, že jsem z těch všech změn smutná. Žasnu, jak se Kolín mění k lepšímu. Stává se z něj den ode dne příjemnější místo pro život. Také mám své tajemství. Pokud se chci ve vzpomínkách přenést na místo, kde se je mi dobře a cítím se bezpečně, tak se vracím pod starou rozkvetlou třešň u nás v Sendražicích.*“

Vladimír Sládek

Pohled na město ze zálabské Práčovny na snímku z roku 1907. Místo Městského společenského domu stojí Měšťanský pivovar (v době pořízení fotografie ještě plně funkční) a chrám sv. Bartoloměje právě prodělává generální opravu (má sundaný krov nad lodí). Záběr pořídil známý kolínský fotograf a také malíř František Krátký, byl součástí obsáhlejšího souboru vyhotoveného jako podklad pro velký panoramatický obraz města, který si u něj objednala městská rada. Ta se jím chtěla prezentovat na Jubilejní výstavě Obchodní a živnostenské komory 1908 v Praze. Obraz dodnes visí na kolínské radnici. Dva snímky z této série již byly v minulosti v našem seriálu publikovány.

ZNOVUZROZENÁ BOŽÍ MUKA

Který Koliňan by neznal mohutná bílá sloupová boží muka stojící vedle silnice vedoucí přes Radovesnice do Lošan? Bohužel se již nejedná o originál, byť stávající kopie je od své předlohy k nerozeznání. Před deseti lety, v únoru roku 2011, byla původní památka zcela zničena nárazem auta při tragické dopravní nehodě.

K obnově došlo v letech 2012–13 za dohledu sochaře Alexandra Kozla a nově byla raději postavena o jeden metr dále od krajnice vozovky; jejich původní místo dnes připomíná pietně ponechaný základ. Celkové náklady za opravu se tehdy vyšplhaly na 320 000 Kč.

Jedná se o mohutná barokní sloupová boží muka s poměrně ojedinělou architekturou, vystavěná ve druhé polovině 18. století. Takových po českém venkově mnoho nenajdete. Proč jim ale místní neřeknou jinak než „Kolowrat“? Máme k dispozici dvě vysvětlení a obě se váží k bitvě u Kolína, která proběhla v okolí 18. června 1757. To pravděpodobnější říká, že je nechal postavit jako poděkování Bohu polní maršálek Emanuel Václav Kajetán Kolowrat

Krakowský (* 26. 12. 1700 Praha – † 14. 6. 1769 Strakonice) za to, že zmíněný vojenský střet přežil. Místní tradice ovšem tvrdí, že boží muka nechal postavit nešťastný hrabě Filip Nerius (Neri) Krakowský z Kolowrat na místě, kde podlehl jeho mladý syn Filip (* 10. 9. 1732 Praha – † 18. 6. 1757 Křečhoř, bitva u Kolína) zranění při převozu z bojiště do polního lazaretu v Lošanech. Když pak hrabě v roce 1759 koupil zámek a panství v sousedních Radovesnicích, říkalo se, že je to proto, aby byl blíže místu skonu milovaného syna. Na rozdíl od jiných padlých z bitvy, kteří jsou pochováni v Lošanech, je ovšem Filip Krakowský z Kolowrat pochován v rodové hrobce Kolowratů ve Světlé nad Sázavou. Jak to tedy doopravdy bylo, již asi nikdy ne zjistíme.

Boží muka jsou vysoká sedm metrů a tvoří je masivní kvádrový sokl čtvercového půdorysu, horizontálně rozdělený na dvě části. V horní je na každé straně členěný mělkým výklenkem, po jehož stranách jsou dvě naznačené lizény. Na sokl dosedá kamenný kvádrík nesoucí vysokou masivní osmibokou patku, z níž vyrůstá kuželovitý, poměrně nízký sloupek, ukončený hranolovou kapličkou se čtyřmi hlubokými čtvercovými výklenky. Na vrcholu je umístěn kovový kardinálský křížek. Jak byla před 250 lety boží muka pojata barevně a jakou měla malířskou či sochařskou

ikonografii, bohužel také nevíme.

Po stavební obnově památky byly ve výklencích soklu umístěny čtyři novodobé obrazy, které jsou volnou rekonstrukcí nezachované výzdoby. Autorem jejich ideových námětů je Mgr. Vladimír Rišlink, ředitel Regionálního muzea v Kolíně, a v letech 2013–15 je namaloval akademický malíř Pavel Šmejkal ze Sázavy. Nejprve byl instalován v červnu 2014 obraz, který zobrazuje patrony pravděpodobného stavebníka božích muk, podmaršálka Emanuela Václava Kajetána z Kolowrat (sv. Václava, Pannu Marii a sv. Kajetána) s jeho erbem, neseným anděly. Ještě v téže roce následoval obraz věnovaný obci Lošany, na kterém jsou vymalováni zemští patroni sv. Prokop a sv. Vojtěch, nesoucí obecní znak, a sv. Jiří, jemuž je zasvěcen místní kostel, zabíjející draka. Zbývající dva obrazy byly instalovány v červnu 2016. Jeden je symbolicky věnován mladému hraběti Filipu Kolowratovi, je na něm zobrazena sv. Barbora jako patronka blažené smrti a sv. Filip Neri a poslední obraz je věnovaný památce bitvy u Kolína, což je na něm uvedeno česky, latinsky, francouzsky a německy kolem velkého znaku Rakouska-Uherska.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

„Při obnově památky byl použit původní rulový lomový kámen a pálené cihly, které zde po nárazu auta zůstaly. Hrubá struktura omítky je pak dána velikostí zrn použitého písku a hlazením dřevěným hladítkem, aby byly dodrženy technologické postupy používané v době jejího vzniku,“ říká Jiří Barták, lošanský zastupitel, patriot a kronikář.

PAN FOTOGRAF JOSEF SUDEK

17. března si připomeneme 125. výročí narození kolínského rodáka Josefa Sudka, jedné z největších osobností české moderní fotografie. Jeho cesta za úspěchem rozhodně nebyla přímočará a jednoduchá, ale jeho velký talent, nezměrná píle, vytrvalost a především velké srdce ho nakonec dovedly mezi světovou špičku.

Původně se Josef Sudek vyučil knihařem. Po vypuknutí první světové války musel narukovat na frontu. V Itálii byl zraněn a přišel o celou pravou paži. Tento handicap mu znemožňoval vrátit se zpět k původní profesi, rekvilifikoval se tedy na fotografa. Již roku 1920 se Sudek stal členem Českého klubu fotografů amatérů. V roce 1922 začal studovat na Státní grafické škole v Praze a o dva roky později zde získal tolik potřebný výuční list pro založení a provozování vlastní fotografické živnosti. V roce 1922 také potkal v Kolíně Jaromíra Funkeho a z tohoto setkání se zrodilo nejen velké přátelství, ale i názorová a pracovní koexistence, která trvala až do Funkeho předčasné smrti v roce 1945. Spolu stáli u zrodu nové České fotografické společnosti, otevřené jak amatérům, tak profesionálním fotografům. Pro Sudkovu tvorbu byl velmi zásadní také rok 1927. Tehdy se mu podařilo získat svůj první fotoateliér v Praze na Újezdě, který se stal zároveň jeho domovem a místem pro setkávání s přáteli. Genius loci tohoto místa dal vzniknout i několika významným Sudkovým fotografickým cyklům. Původní ateliér sice vyhořel, dnes je však v jeho místech postavena

replika, která slouží jako výstavní prostor zaměřený na českou i světovou fotografickou tvorbu.

Samotná Sudkova tvorba má několik stylových a tvůrčích fází, ale v tom základním pohledu se dá rozdělit na dvě období – před rokem 1940 a po roce 1940. Tvorba do roku 1940 v podstatě netvoří kompaktní celek. Sudek tvořil v duchu secesního piktorialismu, impresionismu s dozvuky romantismu, pod vlivem „nové věčnosti“, funkcionalismu i surrealismu. V roce 1940 pak Sudek přestal zvětšovat své negativy a pracoval pouze technikou jejich kontaktních otisků na různé formáty. Od roku 1940 můžeme také datovat začátek tvorby, která vznikala v ústraní jeho ateliéru. Přelomovým cyklem, který nastartoval nezaměnitelnou tvůrčí etapu, bylo „Okno mého ateliéru“. Přes okenní tabuli se stopami deště, páry, rosy i ledu sledoval Sudek vnější svět a zachycoval jeho proměny v různých dnech i ročních dobách. Typické pro celé Sudkovo dílo jsou především fotografické cykly a soubory z jednoho námětového okruhu či jednoho místa. Některé motivy jeho tvorbou prolínají téměř bez časových vymezení, k jiným se po letech, s novým prizmatem vrací

znovu. Věčným motivem pro Sudka pak byla Praha.

Vzhledem k probíhající výstavě „Umění ve službách reklamy. Užitá grafika na Kolínsku“, která je instalována v Regionálním muzeu v Kolíně, je důležité zmínit i Sudkovu reklamní tvorbu. Na konci 20. let a zejména ve 30. letech patřil Sudek mezi nejvyhledávanější české reklamní a reprodukční fotografy. Nejvíce spolupracoval s designérem Družstevní práce Ladislavem Sutnarem a také s časopisem Volné směry, pro který reprodukoval výtvarná díla. To, že jsou dnes všechny Sudkovy fotografie vnímány jako umělecké, nemění nic na faktu, že v době svého vzniku byly vynikajícími, přesto pouze klasickými produktovými fotografiemi. V obecné rovině pak můžeme říci, že Josef Sudek položil základy české reklamní fotografie.

V roce 2021 si však kromě výročí narození připomeneme i Sudkovo další, o něco smutnější jubileum. 15. září uplyne 45 let od jeho smrti, ale skrze svou nadčasovou a geniální tvorbu je Josef Sudek stále s námi.

Petra Hollerová,
Regionální muzeum v Kolíně

Sklo, reklamní fotografie, kolem roku 1931

Z cyklu Okno mého ateliéru (1940 – 1954)

SVĚT JINÝMA OČIMA

Nedávno jsme získali do knihovny darem knihu **Grónské mýty a pověsti**. Sice vyšla v nakladatelství Argo již v roce 2007, ale pro náš fond novinkou je. Kdo rád poznává zvyky a tradice jiných kultur, ten ví, že mýty a legendy jednotlivých národů jsou k tomu jedinečnou příležitostí. Nejstarší mýty Inuitů (žijí v prostoru od východní Sibíře po východní Grónsko) v sobě skrývají hlubokou moudrost a vysvětlují, jak vzniklo Slunce, Měsíc a hvězdy, proč je příroda taková, jaká je. Příběhy jsou napínavé, v některých najdeme nadpřirozené síly, v jiných morální ponaučení.

Je zajímavé srovnat představy různých národů – z našeho fondu mohou ještě doporučit například **Severskou mytologii** (Argo 2017), **Mýty a legendy severoamerických indiánů** (Argo 2012), **Nejkrásnější židovské pohádky a legendy** (Portál 2017), **Legendy starověké Arábie** (Knižní klub 2004), **O hnědém medvědu ze Zeleného údolí – skotské legendy** (Argo 2008) a máme i mnoho dalších. Zkusme se podívat na život na Zemi očima jiných kultur – čtení jejich mýtů nás přiměje i k přemýšlení o nás samých, o našich hodnotách a našem pohledu na svět.

Libuše Vodičková

PSÁNO S LÁSKOU

Kde mají lidé po zaznění poplachu na cestu do úkrytu pouhých devadesát vteřin a kde mají do dopadu rakety jen půl minuty? Tohle asi není informace, o kterou by čtenář stál ze všeho nejvíc. Dlouholetý zahraniční zpravodaj České televize Jakub Szántó však ve

Novinář Jakub Szántó pracoval jako zpravodaj v Izraeli pět let a na knize je to znát.

Knih **Grónské mýty a pověsti** zaujme i zábavnými ilustracemi.

své knize **Z Izrastiny s láskou** nabízí kromě spousty dalších zajímavých postřehů také něco mnohem cennějšího. Očité svědectví o životě a potýkání Izraelců a Palestinců, mezi nimiž pět let žil, z toho většinu času i s manželkou a dětmi.

Vystudovaný historik a držitel Ceny Ferdinanda Peroutky se dostal k obyvatelům Izraele i lidem žijícím na okolních územích tak blízko jako málokdo. O mnohaletém konfliktu, jehož počátky sahají do daleké minulosti a řešení je v nedohlednu, proto nevynáší zjednodušené soudy. Naslouchá pamětníkům a popisuje i velmi ošklivé skvrny na štítu obou nepřátelých stran. Díky svému přístupu oproštěnému od obvyklých předsudků získal řadu přátel jak mezi Izraelci, tak mezi Araby a umožňuje mu to podat obraz jejich soužití v nečekaně pestrých barvách.

Autorova kolegyně Petra Procházková v předmluvě knihy oceňuje, že Jakub Szántó naslouchá všem, ať jsou mu protivní, či sympatičtí. Daří se mu nacházet pravdu a netvrdit, že je to jediná pravda. Vzácný jev.

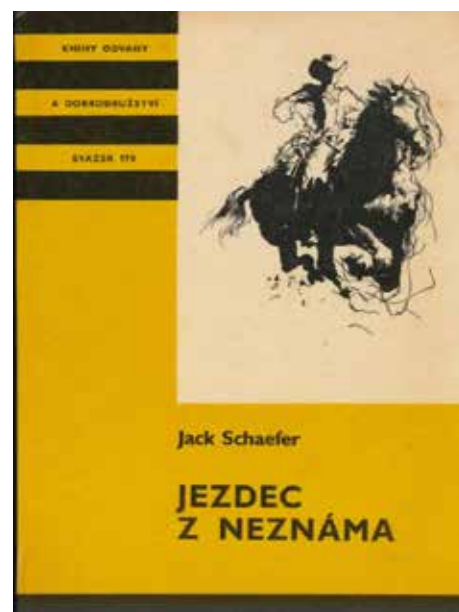
Jan Zvelebil

BYL TO ŠEJN

Pokud jste žili v Československu sedmdesátých či osmdesátých let, nemohl vás minout melodramatický hit Ladislava Vodičky „Byl to Šejn“ (*Šejn*), zpíváný jeho nezaměnitelným pedálovým basem. Předlohou písně byla slavná novela westernového autora Jacka Schaefera z roku 1949, která ovlivnila celou generaci amerických čtenářů. U nás vyšel román *Shane* pod názvem **Jezdec z neznáma** v několika vydáních. Naposledy roku 1988 v překladu Michaela Žantovského v dnes již nepochopitelném nákladu 95 tisíc výtisků.

Na knize, která byla roku 1985 prohlášena organizací The Western Writers of America za nejlepší westernový román všech dob, je překvapivé to, že nestárne. V podstatě jednoduchý příběh je komorní, má skvělou atmosféru, děj je posouván a dramatizován nejen tím, co postavy říkají, ale i tím, co je zamlčeno nebo jen naznačeno. Uhrančivé čtení na jeden večer (125 stran) má rysy klasického westernu, ale Schaefer se dokázal vyhnout sentimentu i falešné romantice a kniha žánr přesahuje díky skvělé psychologii postav. Jezdec z neznáma, příběh vyprávěný očima desetiletého chlapce, patří k titulům, které Městská knihovna Kolín deponuje ve sklepech a příliš se nepůjčují. Škoda, požitek z každé stránky vám každý autor nenabídne.

Vladimír Sládek

Od úmrtí Jacka Schaefera (1907–1991) letos uplynulo třicet let, ale jeho nejslavnější román nestárne.

I V KOLÍNĚ UŠETŘÍTE ČAS S K-SCAN!

- Zboží si sami skenujete ručním skenerem nebo pomocí aplikace Kaufland ve svém mobilním telefonu.
- Nákup ukládáte po naskenování rovnou do své tašky.
- Zaplatíte jednoduše na samoobslužné pokladně.

Více info na www.kaufland.cz/k-scan

Moje první volba

ZŠ OVČÁRECKÁ KOLÍN
HLEDÁ:

UČITEL / UČITELKA
AJ, ČJ, OV

úvazek 1.0, nástup ihned
kontakt: prace@6zskolin.cz
tel.: 321 720 909

SPEL
MANUFACTURING

Montážní dělník/ce v elektrotechnice

Operátor stroje na stříh kabelů

Vedoucí výrobního úseku

321 579 051 kariera@spel.cz
www.spel-manufacturing.cz

ERA GARANCIA
REALITY

LUCIE KAFKOVÁ
realitní makléřka ERA Garancia
tel.: (+420) 724 992 629
lucie.kafkova@era-reality.cz

FOR FREE DAYS

KOLÍN
10.04.2021

LET
VRTULNÍKEM
NAD
VAŠÍM MĚSTEM

VÍCE INFORMACÍ NA WWW.FORFREEDAYS.CZ/KOLIN

CD-TELEMATIKA

**Hledáme
Technika
kabelových
sítí**

NABOROVÝ
PŘÍSPĚVEK
50 000 Kč

Nabízíme zajímavou práci, stabilní zaměstnání, pracovní dobu 37,5 hodiny týdně, bohaté benefity, stravenky 110 Kč. Požadujeme řidičské oprávnění B, elektrotechnické vzdělání.

Více na cdt.jobs.cz nebo volejte 972 225 509
či pište na kariera@cdt.cz

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách, slepičky Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska.

Stáří 16 - 20 týdnů, cena 185 -229 Kč/ks
Prodej : Kolín - u atletického stadionu

12. 3. v 17.10 hod.

Výkup králíčích kožek - cena dle poptávky.
Info : Po-Pá 9 -16 hod , tel. 601 576 270,
728 605 840

VYKOUPÍM

staré knižní pozůstalosti,
staré tiskoviny, sbírky
starých pohlednic, poštovních známek, fotografií,
obrazy, staré rybářské a
myslivecké potřeby apod.

tel: 731 489 630

**KÁCENÍ A ŘEZ
STROMŮ**

stromolezeckou technikou,
řez živých stromů

TEL: 606 527 091

J

Pohřební služba Jeřábek
Kmochova 15, Kolín II
www.pohrbyjerabek.cz
321 721 504, 602 123 503
oznamuje, zřízení nové pobočky
v Uhlířských Janovicích
Hasičská 521, 326 722 945
(budova úřadu práce)

**Pohřební ústav
Pavel KOS**

602 221 511, 601 221 511
Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)
www.pohrebnikolin.cz
online objednávky

REGISTRACE

OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19 PRO SENIORY NAD 80 LET

Od jakého data se mohou registrovat k očkování proti covid-19?

V tuto chvíli je centrální rezervační systém zpřístupněn pouze osobám 80+. Jakmile se budou moci nechat očkovat další věkové skupiny, budeme vás informovat.

Jak se mohou registrovat?

Rezervace termínu očkování je možná pouze prostřednictvím centrálního rezervačního systému MZČR registrace.mzcr.cz

Kde naleznete ucelené informace o očkování ve Středočeském kraji?

ockovani.kr-stredocesky.cz jsou nové webové stránky, kde naleznete vše o očkování v kraji. Pomoc s registrací také na lince **800 124 111**. Ostatní informace k očkování zdarma v pracovních dnech 8-17 h na lince **800 710 710**. Dotazy lze směřovat také na e-mail: covid@kr-s.cz.

Přesto si nevíte rady s registrací k očkování?

Pokud si nevíte rady a potřebujete pomoci, využijte **Linku pomoci a sociálního poradenství města Kolína 721 952 438**, která je k dispozici po-čt: 8.00–15.00 h a pá: 8.00–13.00 h.

